

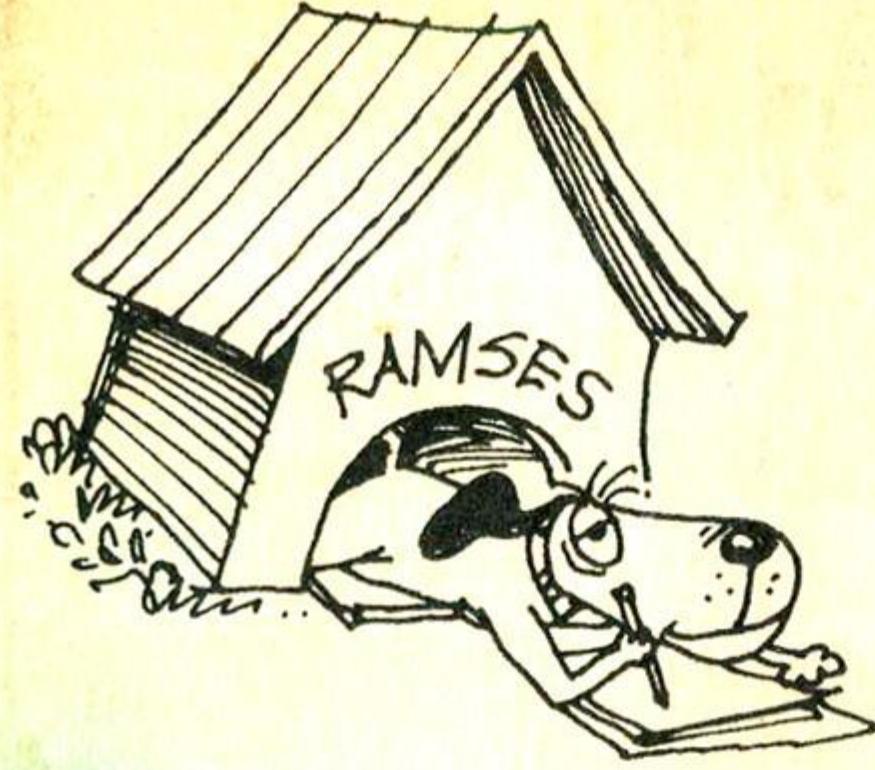
或狩犬の追憶記

JAKTHUNDENS
MEMOARER

Υπομνήματα τοῦ
θηρευτοῦ ζευρός

अधिकारी कृष्ण के शूलिनि

53 kop.

E.Walter

Vadászkutya memuárjai

عذرا عذرا

MEMORIA
CANIS
VENATICI

METSÄSTYSKOIRAN
MUISTELMIA

Memoiren
eines Jagdhundes

МЕМУАРЫ
ОХОТНИЧЬЕГО ПСА

MEMOIRS
OF A HOUND

JAHKOERA MEMUARID

منارات سے

EDGAR VALTER

JAHIKOERA MEMUAARID

МЕМУАРЫ
ОХОТНИЧЬЕГО ПСА

MEMOIRS OF A HOUND

MEMOIREN
EINES JAGDHUNDES

METSÄSTYSKOIRAN
MUISTELMIA

«PERIOODIKA» 1974

CARTONIA

scanning/сканирование
www.cartonia.ru & www.cartoon-twins.ru

TERE RAMSES!

Konrad Lorenz kirjutas köitva raamatu sellest, kuidas inimene sattus koerale. Edgar Valter joonistas raamatut, kuidas koer sattus inimesele.

Putiatini peni alustas kooselu inimesega 12 000 aastat tagasi. Edgar Valteri Ramses päri neeb töenäoliselt pronksiaegsest potipenist (*Canis familiaris intermedius*), vähemalt lontkõrvselt vormilt. Loodus armastab teadupärast ootamata üllatusi. Ramses on neist tulvil. Vanaajal liitunud hulkuvad koerad hulkuvate väeosadega. Ürgse tava ajendil liitus Ramses püssiga ringiluusiva Paugupeetriga. Iseenda sabaga mängimine läheb pikapeale igavaks. Otsis – ja leidis parema lelu, röömuks endale ja meile.

Nüüd läheb lahti! Pole päris selge, kas inimesest koera või koerast inimese kasvatamine. Kuid rabelemist on rängalt, nagu lugeja järgnevas ise näeb. Ega kasvatajagi amet pole meelakkumine. Meie muigame, ahheta me. Mõni lausa rökkab naerupursetest. Miks? Hüva huumor! Ramses mõistab nalja, eks meiegi. Isegi tuttav jahimees ei pahandanud, lausus vaid – kuradi krants!

Käsi südamele! Kellel meist ei istuks kuskil südame salakambris oma Ramses, teiste talletatud aarete kõyal. Egas me asjata nimeta meeldivaid uljusi koeratempudeks.

Nende kaante vahelt läheb Ramses oma koeratempudega maailma vallutama. Mitte murdjana, anastajana või pealehaukujana, vaid tundeerksa vembumehena. Ramsesi nali on hea nali, – parandab tuju

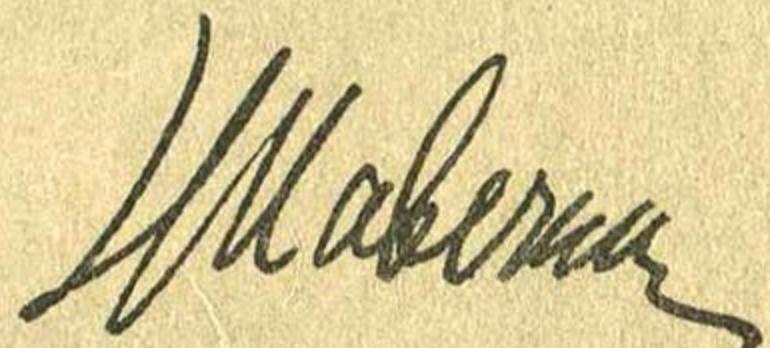
ja alandab vererõhku. Üheksa kümnendikku inimestest mõistvat nalja. Egas midagi! Hüüdkem koos nendega Ramsesile – hääs, võta!

Et autor nimelt zooloogi õnnistas saatekirja koostamise volitusega, on omaette koeratemp. Kindlasti tagamõttega. Zooloogide põline tava nõuab igale elusolesele teadusliku nimetuse andmist. Enamasti lähevad need nimed ajalukku. Sinna pürib Valtergi oma Ramsesiga. Aga võib ka viltu minna. Isegi süstemaatika isal Linnel on üks ristilaps – Furia infernalis – jäanudlooduses leidmata.

Vaevalt meilgi on õnne kohata elavat Ramsesi. Vaadata aga võime. See peni kannab oma looja särtsu ja oidi ning jagab neid meilegi. Ta pälvib täiesti teaduslikku nimetust. Saagu selleks

CANIS FAMILIARIS INTERMEDIUS EMOTIONALIS VALTERI.

Kes meist peaks teda esimesena kohtama, küsigu, kas võtab omaks. Leppigem nii!

H. HABERMAN

Dr. biol., professor, Eesti NSV Teaduste Akadeemia akadeemik, Zooloogia ja Botaanika Instituudi direktor, Eesti NSV teeneline teadlane

ЗДОРОВО, РАМЗЕС!

Конрад Лоренц написал увлекательную книгу о том, как человек встретился с собакой. А Эдгар Вальтер создал книгу в рисунках о том, как собака встретилась с человеком.

Совместная жизнь путятинской собаки с человеком началась 12 000 лет назад. Рамзес Эдгара Вальтера, по всей вероятности, потомок пса бронзового века (*Canis familiaris intermedius*), по крайней мере его вислоухой разновидности. Природа любит неожиданности. И Рамзес в этом отношении не исключение. В далекие времена бродячие собаки следовали за бродячими войсками. Видимо, в силу этого инстинкта Рамзес и связал свою судьбу с нашим охотником. Не вечно же играть с собственным хвостом, когда-то это должно надоест. Вот Рамзес и нашел более интересное занятие — на радость себе и нам.

Итак, началось! Правда, еще не совсем ясно, кто кого воспитает, человек ли собаку, или собака человека. Но хлопот предстоит немало, в этом читатель сможет сам убедиться. Роль воспитателя — отнюдь не сахар. Мы улыбаемся, ахаем, кое-кто хочет до упаду. Почему? Да просто потому, что смешно. Рамзес понимает шутку, мы — тоже. Даже знакомый охотник не возмутился, буркнул только: «Вот чертов пес!».

Положа руку на сердце — у кого из нас в копилке давних привязанностей нет своего Рамзеса?

Рамзес со страниц этой книги тоже отправляется покорять мир. И делает он это не как хищник, узурпатор или пустобрех, а как некий своеобразный исследователь, наделенный чувством юмора, умеющий видеть и понимать мир. Шутки Рамзея — добротные шутки, они улучшают настроение и понижают кровяное давление. Говорят, будто бы девять десятых чело-

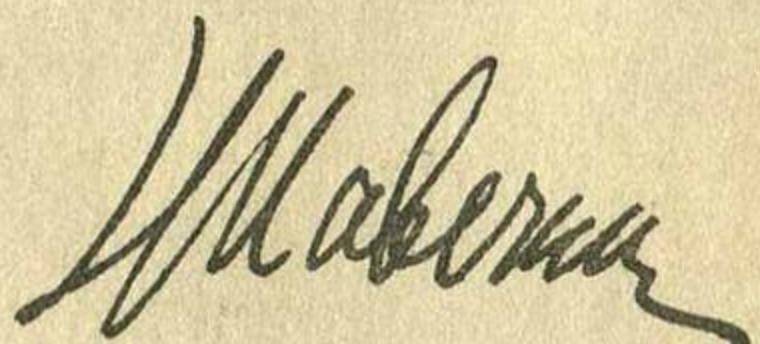
вечества понимает шутку. Ну, что ж! Вместе с ними крикнем Рамзесу — ату, ату!

И то, что автор книги уполномочил зоолога написать предисловие к ней, тоже ведь сделано не без заднего умысла. У зоологов есть традиция давать научное наименование всякому живому существу. В большинстве случаев эти названия прочно входят в научный обиход. На это, очевидно, претендуют и Вальтер с Рамзесом. Но бывают осечки. Так, например, даже у создателя систематики растительного мира Линнея одно из его детищ, окрещённое им *Furia infernalis*, в природе не обнаружено.

Вряд ли нам посчастливится встретиться с живым Рамзесом. Но посмотреть на него стоит. Этот пес перенял у своего создателя задор и смеливость, и готов ими щедро поделиться с нами. Он вполне заслуживает научного наименования. И пусть оно будет

CANIS FAMILIARIS INTERMEDIUS EMOTIONALIS VALTERI.

А тот, кто первым встретится с Рамзесом, пусть спросит у него, согласен ли он с таким названием. Договорились?

Х. ХАБЕРМАН

Доктор биологических наук, профессор, академик Академии наук Эстонской ССР, директор Института зоологии и ботаники, заслуженный ученый Эстонской ССР

HALLOO, RAMSES

Konrad Lorenz has written a charming book about how Man met Dog. Edgar Valter's picture-book tells you how Dog met Man.

Putiatini mongrel is said to have started his union with Man 12,000 years ago. Most obviously Edgar Valter's Ramses is the descendant of his lop-eared Bronze Age ancestor (*Canis familiaris intermedius*). Nature likes unexpected surprises. Well, Ramses is full of them. It is known that in ancient times stray dogs accompanied stray troops. The old instinct made Ramses join the roaming pot-hunter. In the long run it surely becomes tedious to play the game of catch-at-one's-own-tail. So, what he searched for — a new sport — he did find. For his pleasure and ours.

Here goes! Man starts to train Dog. Or may be vice versa? It will be up to you to decide. In any case, teaching is no joke, there is a lot of fuss about it as you will soon see. May be some of you will be chuckling, some of you may be roaring with laughter. Why so? Well, good fun. Ramses has a sense of humour, so have you. Even a hunter, I happen to know, did not get cross, he only grumbled, "The devil of a dog!"

To be honest, who is not harbouring his own prankish Ramses in secret near his heart?

Valter's Ramses, full of his playful tricks, leaves the pages of this book and starts out to win the world. Not as a conqueror or an annoying intruder, but as a merry rogue. The humour of Ramses is good-hearted, it makes your spirits rise and your blood-pressure fall. It is said that nine tenths of people appreciate humour. Well, let's call out together with them: halloo, Ramses!

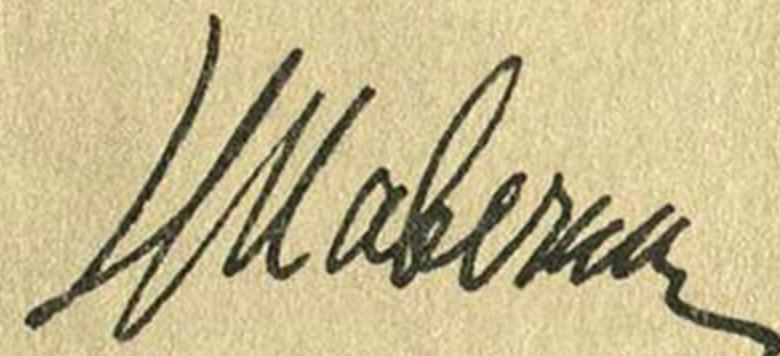
The author's whim made a zoologist introduce Ramses to the readers, which is a cunning trick in itself, and no doubt has a hidden purpose. According to an old tradition zoologists are

expected to give a scientific name to every living creature. In most cases these names go into history. Surely, that is what Edgar Valter with his Ramses is striving at. But he may fail. Even Linné, the founder of systematics, has a godchild – *Furia infernalis*, which has not been found in nature.

Hardly can we meet Ramses in the flesh. But you are welcome to enjoy his acquaintanceship in pictures. Ramses possesses the zest and intelligence of his creator and invites you to partake in it. Certainly he deserves a scientific name. Let it be

CANIS FAMILIARIS INTERMEDIUS EMOTIONALIS VALTERI.

He, who should meet Ramses first ask him whether he has accepted it. Agreed?

H. HABERMAN

D. Biol., Prof., Member of the Estonian Academy
of Sciences, Director of the Zoology and Botany Institute,
Honoured Scientist of the Estonian S.S.R.

GUTEN TAG, RAMSES!

In seinem spannenden Buch erzählt Konrad Lorenz, wie der Mensch dem Hund begegnete. Mit seinen Karikaturen zeigt Edgar Valter, wie der Hund auf den Menschen stieß.

Der Putiatini-Köter habe sein Zusammenleben mit dem Menschen vor 12 000 Jahren angefangen.

Der Ramses von Edgar Valter ist wahrscheinlich ein Sprößling des Aschenhundes der Bronzezeit (*Canis familiaris intermedius*), wenigstens ähnelt er dessen schlappohriger Spezies. Wie man weiß, ist die Natur voll von unvermuteten Überraschungen. Ramses wimmelt von ihnen. Man behauptet, daß in alten Zeiten streunende Hunde sich umherstreichenenden Truppen angeschlossen haben. Ursprünglichen Naturtrieben folgend schloß sich Ramses einem herumziehenden Sonntagsjäger an. Schließlich wird es einem langweilig, mit seinem eigenen Schwanz zu spielen. Also suchte Ramses und fand für sich ein besseres Spielzeug, zu seiner Lust und unserer Freude.

Jetzt geht's los! Es ist nicht ganz klar, ob es sich hier um die Erziehung des Menschen handelt, oder umgekehrt. Daß man damit Scherereien haben wird, davon kann sich der Leser selbst überzeugen. Der Erzieherberuf ist kein Honiglecken. Wir schmunzeln; wir schreien ach und weh. Manche brechen gerade in schallendes Gelächter aus. Warum? Guter Humor! Ramses versteht Scherz. Wir auch. Sogar unser Sonntagsjäger bekam keinen Wutanfall, meckerte nur: „Verflixter Köter!“

Hand auf's Herz! Wer von uns hat keine Schäbernacke neben anderen Schätzen in der tiefsten Geheimkammer unseres Herzens. Vielleicht gerade deshalb werden wir Ramses und seine Streiche verstehen.

Aus diesem Buch tritt Ramses seinen Abmarsch an, um mit

seinen Streichen die Welt zu erobern. Er geht nicht als Räuber, Eindringling, böse bellender Hund, sondern als scharfsinniger Spaßvogel.

Die Streiche von Ramses sind witzig; sie heben die Stimmung und setzen den Blutdruck herab. Man sagt, daß neun Zehntel aller Menschen Scherz verstehen. Na also! Wollen wir zusammen rufen: „Pack an, Ramses!“ Daß der Autor gerade einen Zoologen bevollmächtigte, den Begleitbrief zu verfassen, ist schon ein Streich von selbst. Ganz bestimmt machte er es mit einem Hintergedanken. Es ist eine uralte Sitte der Zoologen, jedem Lebewesen einen wissenschaftlichen Namen zu geben. Solch ein Name geht meistens in die Geschichte ein. Auch Valter mit seinem Ramses strebt dorthin.

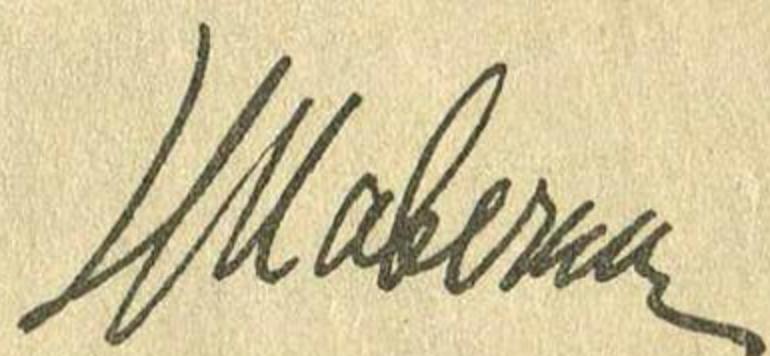
Kann aber auch schiefgehen.

So, zum Beispiel, ist es bis heute nicht gelungen, den „Täufing“ – *Furia infernalis* – von Vater der Systematik Linné in der Natur zu entdecken.

Kaum werden wir Glück haben, einen echten lebenden Ramses zu treffen. Aber es lohnt sich einen in vorliegendem Buch anzusehen. Dieser Köter, zugleich der Held dieses Buches, besitzt den Schwung und den Scharfsinn seines Schöpfers und verteilt sie auch an uns. Er verdient vollkommen einen wissenschaftlichen Namen. Sei es

CANIS FAMILIARIS INTERMEDIUS EMOTIONALIS VALTERI.

Sollten Sie ihn treffen, so fragen Sie bitte, ob er mit seinem Namen zufrieden ist. Abgemacht?

H. HABERMAN

Dr. biol., Professor, Mitglied der Akademie
der Wissenschaften der Estnischen SSR, Direktor
des Instituts für Zoologie und Botanik,
Verdienter Wissenschaftler der ESSR.

RAMSES, HEI!

Konrad Lorenz kirjoitti kiinnostavan kirjan siitä, miten ihmien löysi koiran. Edgar Valter taas piorsi kirjan siitä, miten koira löysi ihmisen.

Putiatini-koirasta tuli ihmisen seuralainen 12 000 vuotta sitten. Edgar Valterin Ramses polveutuu todennäköisesti pronssikauden koirasta (*Canis familiaris intermedius*), ainakin lerppakorviensa mukaan. Luonto, kuten tiedetään, on täynnä yllätyksiä. Ramseskin on niitä tulvillaan. Muinaisaikoina kulkukoirat liittyivät vaeltaviin joukko-osastoihin. Tämän tavan mukaan myös Ramses liittyi pyssyneen samoilevan Paukku-Pietarin seuraan. Ajan pitkään hännällä leikkiminen kyllästyttää. Niin Ramses etsi ja löysikin paremman leikkikalun, – iloksi itselleen ja meille.

Ja nyt se alkaa! Ei olekaan aivan selvä ihmisenstäkö koiran tai koirasta ihmisen kouluttaminen. Joka tapauksessa touhua on kovasti, kuten lukija itsekin huomaa. Eihän opettajankaan ammatti leikintekoa ole. Me hymyilemme, ihmettelemme, joku purskahtaa raikuvaan nauruun. Miksi? Hyvää humoria! Ramsesilla on humorintajua – kai meilläkin on. Tuttu metsästäjäkään ei loukkautunut, sanoi vaan – helkkarin rakki!

Käsi sydämelle! Kai jokaisella meistä on jossakin sydämen salakamiossa oma Ramsesinsa muiden sinne talletettujen aarteiden vieressä. Emmehän suotta sano hauskoja kepposia koiran-kujeiksi.

Näiden kansien välistä lähtee koirankujeillaan Ramses valloitamaan maailmaa. Ei raatelihana, anastajana eikä tyhjähaukkuna vaan herkkätunteisena kepposten tekijänä. Ramsesin pilailu on hyväntahtoista, se nostattaa mielialaa ja alentaa verenpaitetta. Yhdeksän kymmenesosaa ihmistä muka ymmärtää leikin-

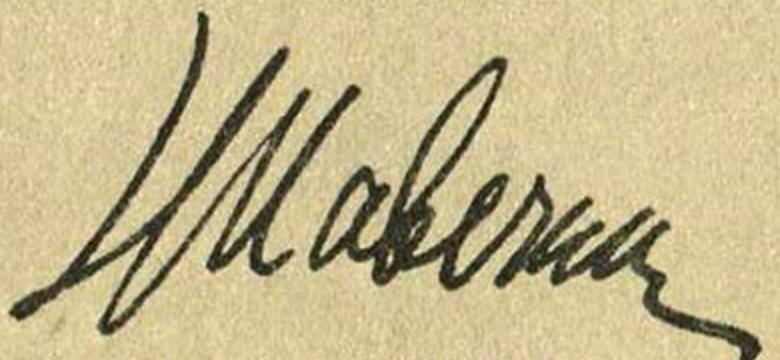
Iaskua. Mitäpä sitten! Huutakaamme siis yhdessä Ramsesille –
Hus, ota kiinni!

Koirankuje on sekin, että kirjan tekijä uskoi esipuheen laati-misen eläintieteilijälle. Tämä oli varmaankin tehty ajatuksella. Eläintieteilijöiden vanhan tavan mukaan on jokaiselle elävälle olennolle annettava tietteellinen nimitys. Enemmistö nimistä menee historiaan. Sinne pyrkii myös Valter Ramsesinsa kanssa. Mutta eihän aina onnistu. Onhan systematiikan isällä Linnellakin yksi kummilapsi – Furia infernalis – jäänyt luonnosta löytämättä.

Tuskin meilläkään on onnea kohdata ilmielävää Ramsesia. Mutta katsella voimme. Tuossa rakissa on luojansa älykkyyttä ja tarmoa, jota se meillekin jakaa. Hän oikeutetusti ansaitsee tieteeli-sen nimityksen. Vaikkapa

CANIS FAMILIARIS INTERMEDIUS EMOTIONALIS VALTERI.

Se meistä joka ensimmäisenä sattuu hänet tapamaan kysy-köön hyväksykyö hän nimen omakseen. Sovitaan näin!

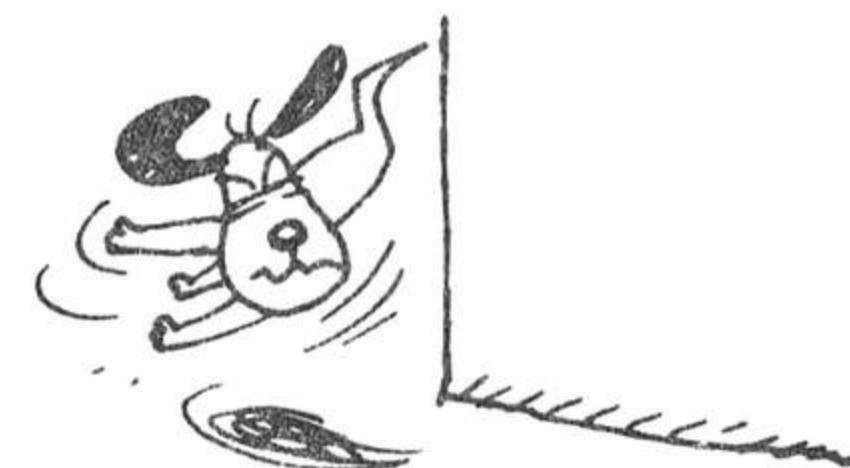

H. HABERMAN

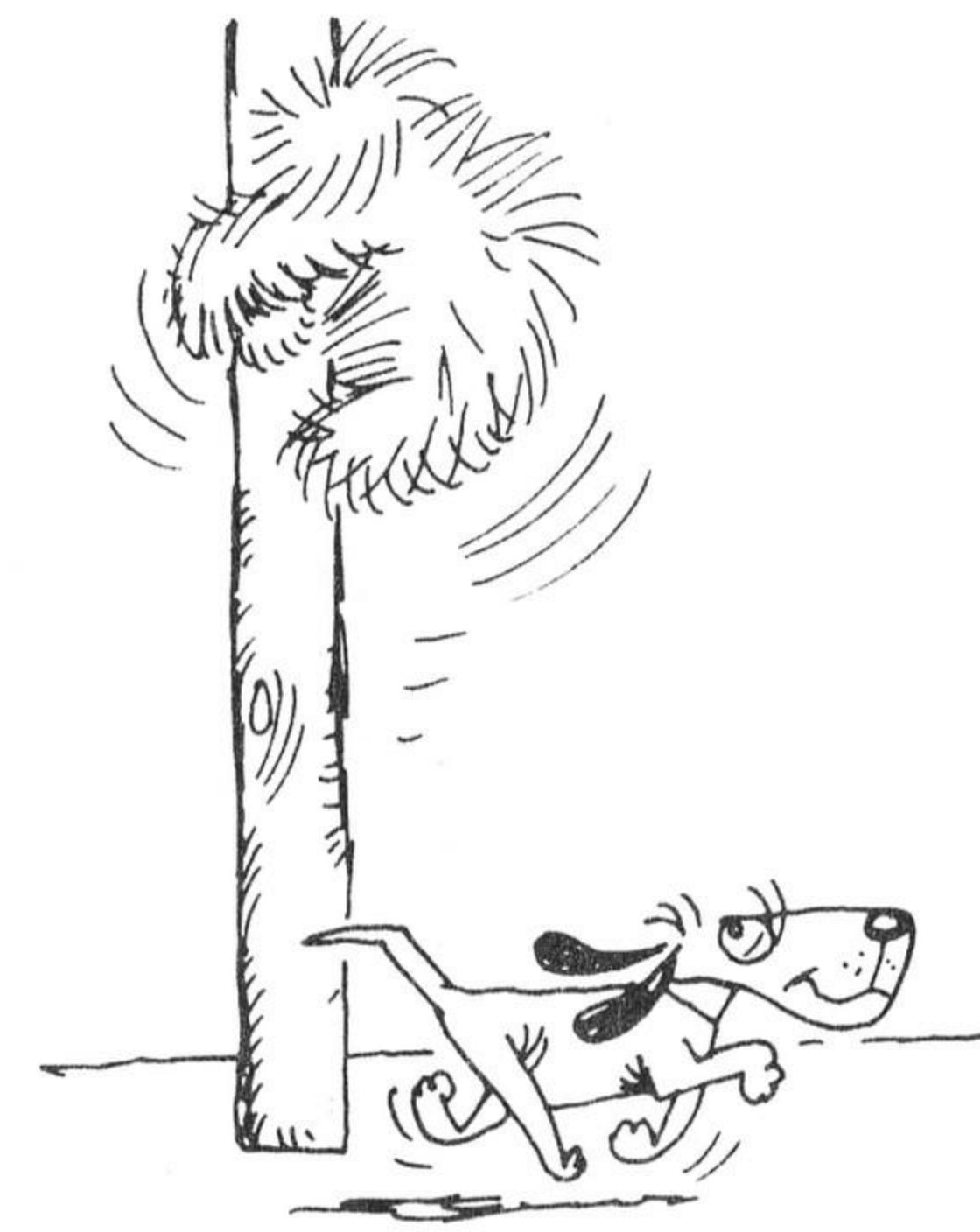
Dr. biol., professori, Eestin SNTn Tiedeakatemian
akateemikko, Eläin- ja kasvitieteellisen laitoksen johtaja,
Neuvosto-Eestin ansioitunut tiedemies

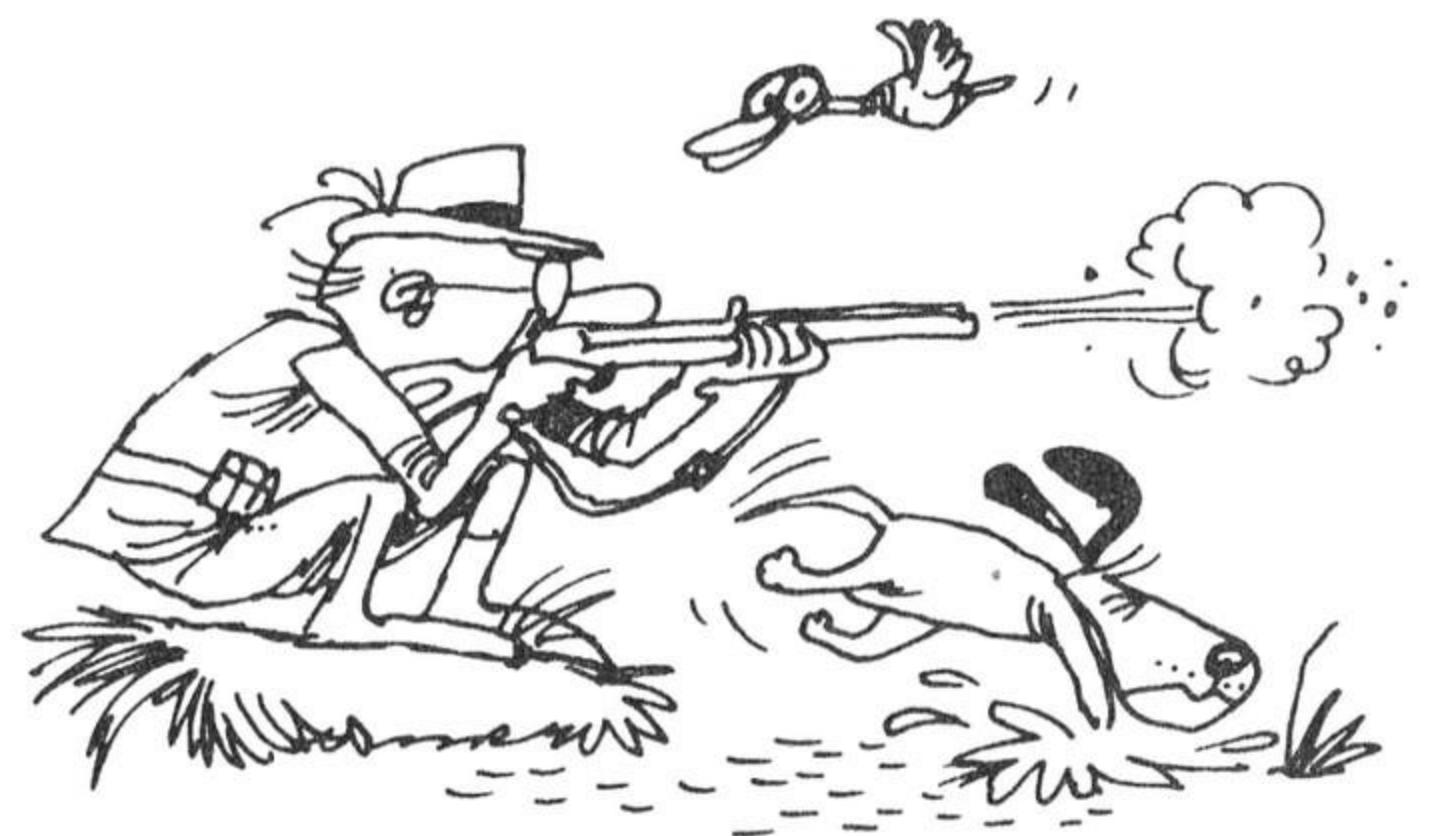

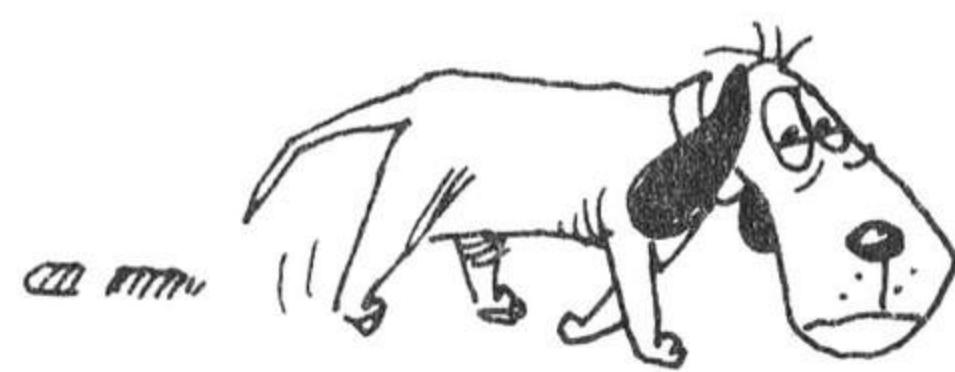
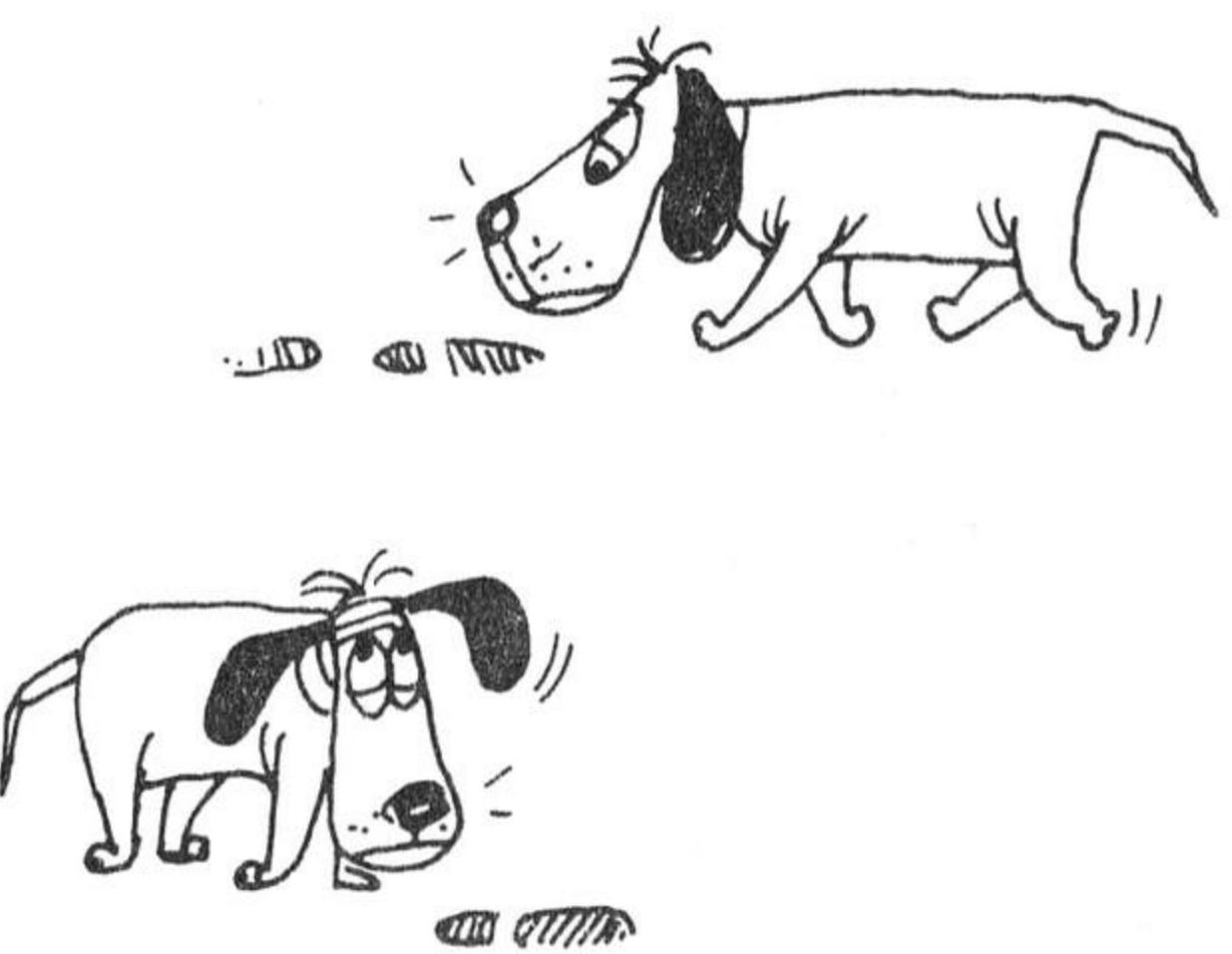

34

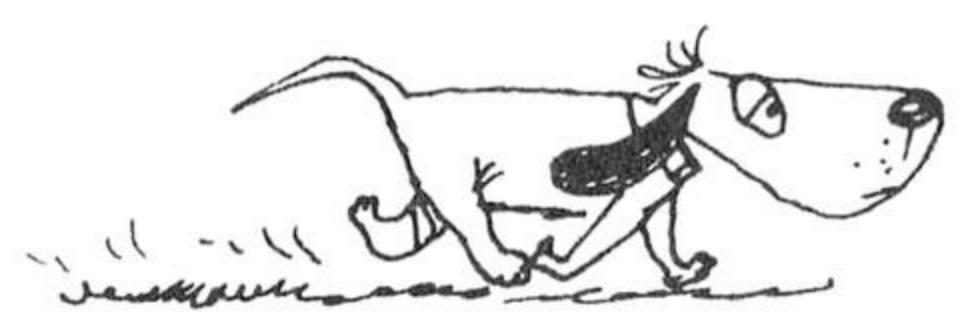

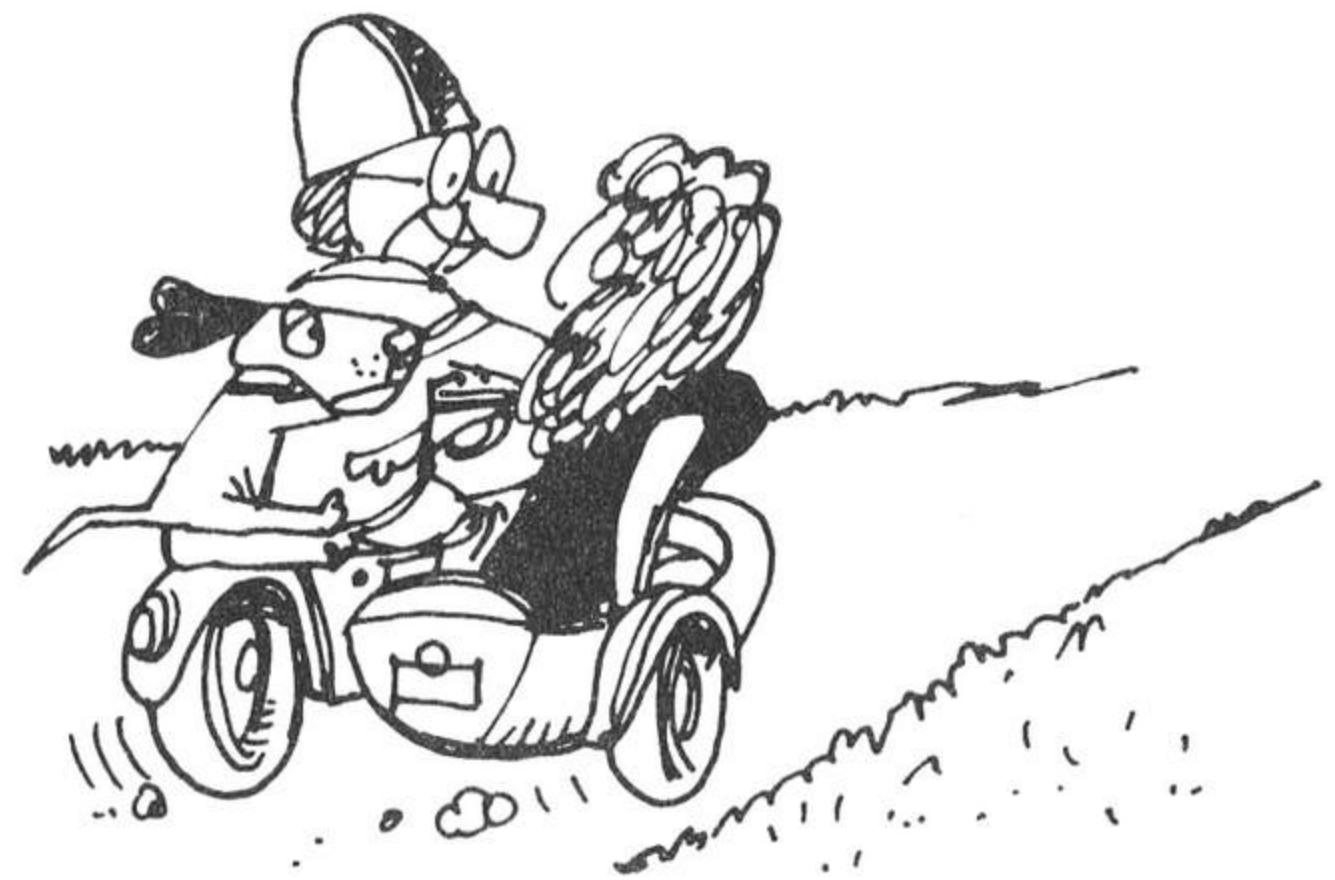
3*

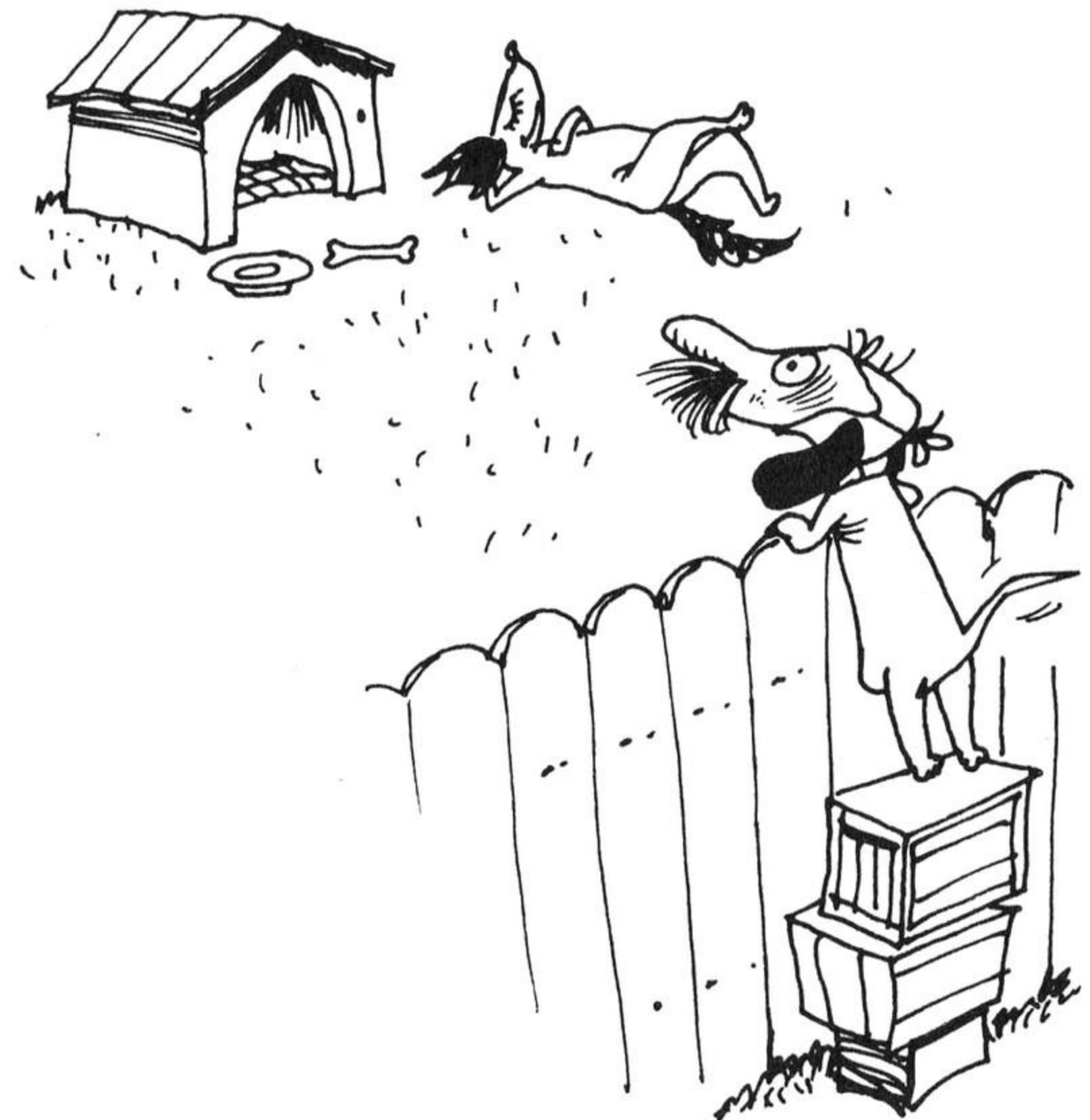
35

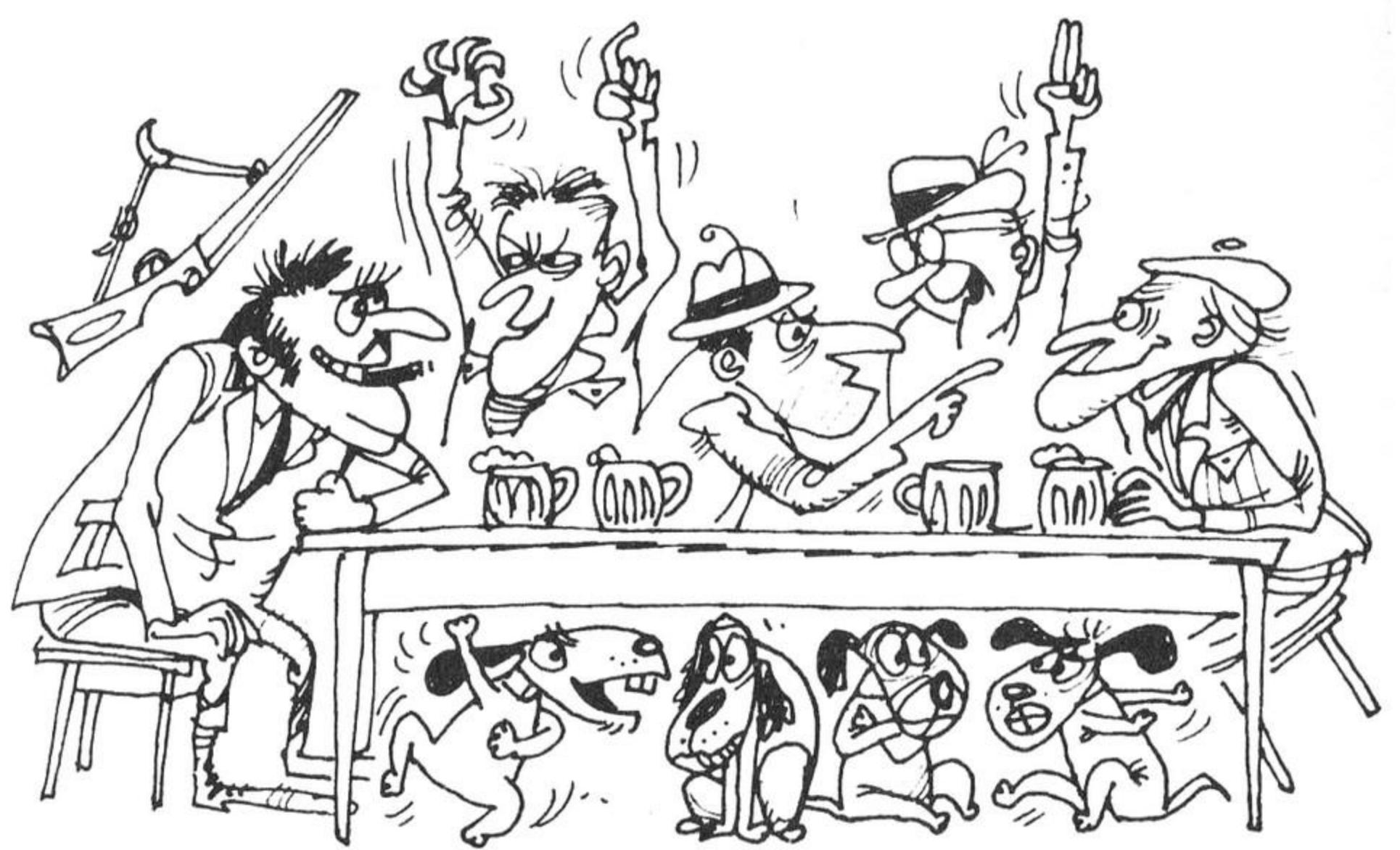

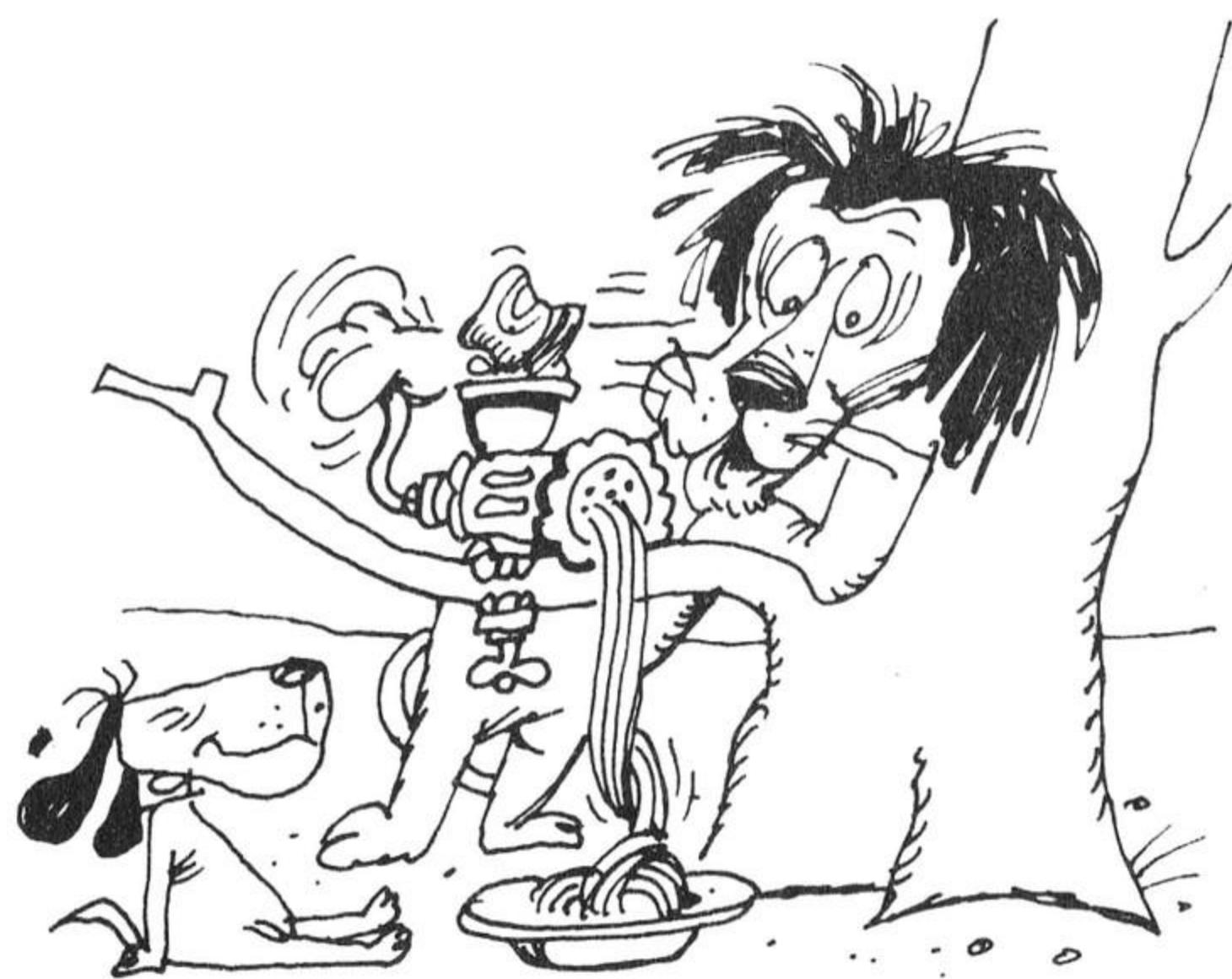
46

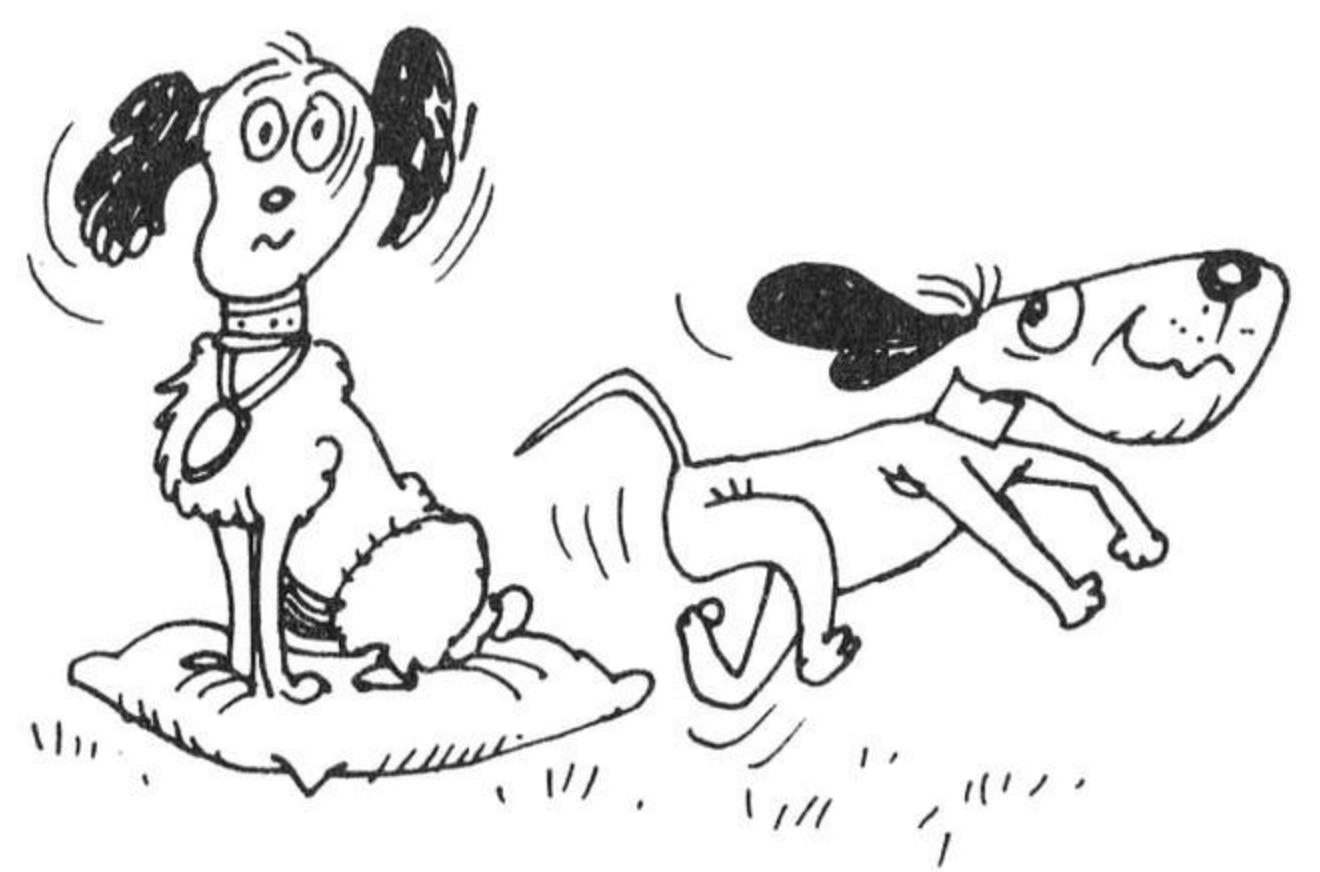
47

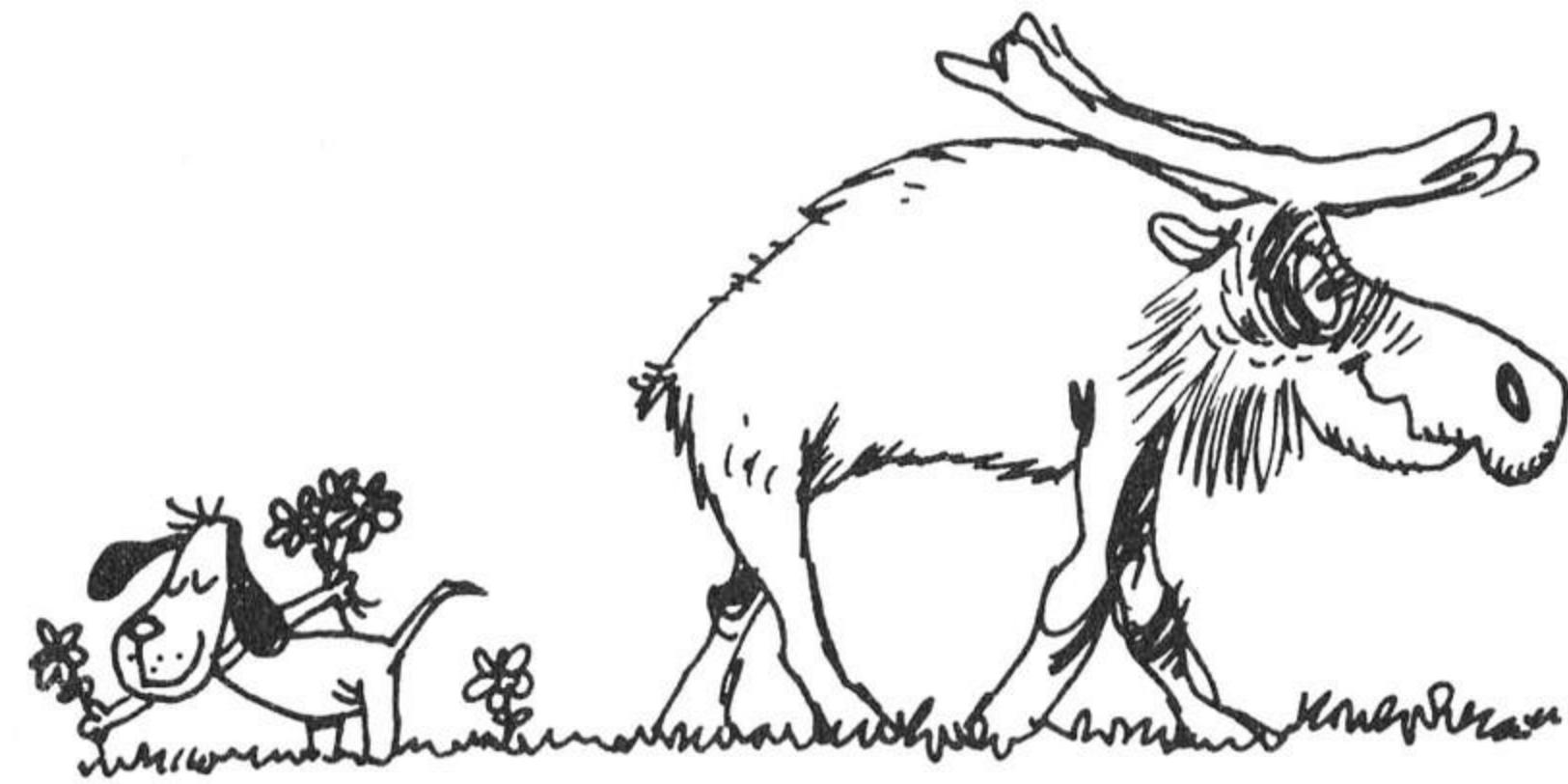

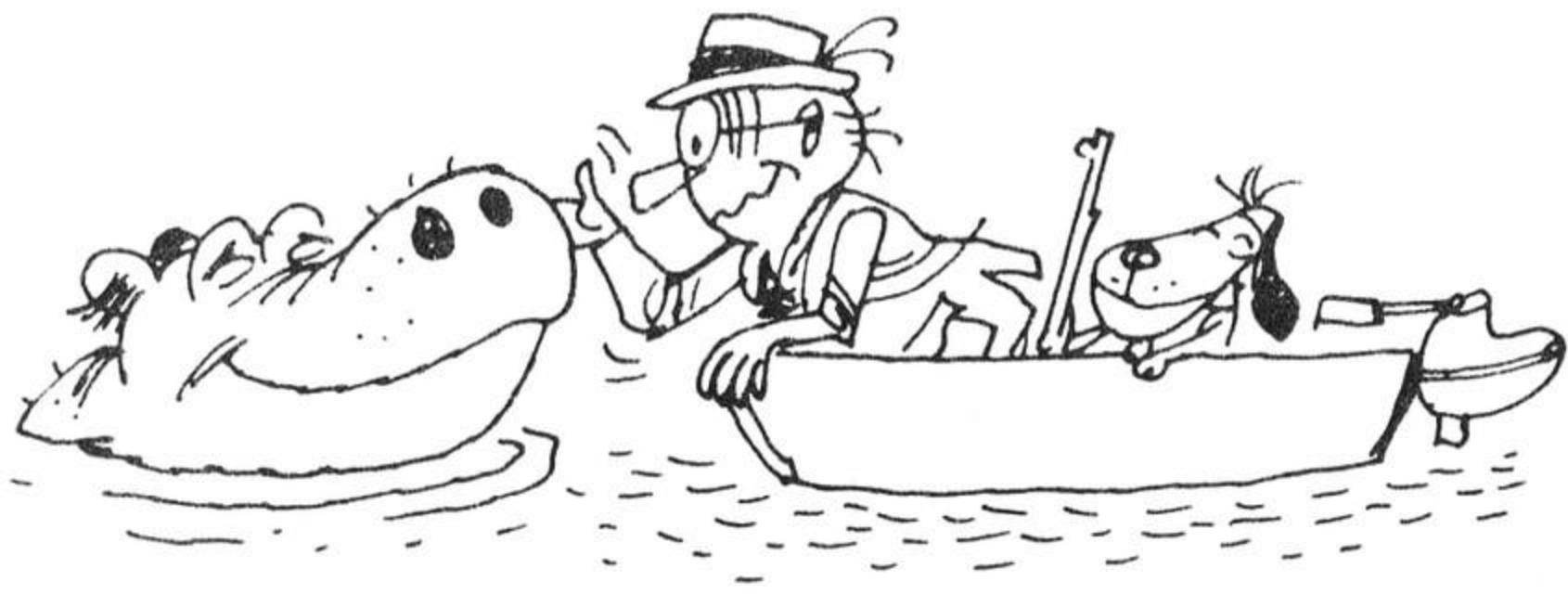
58

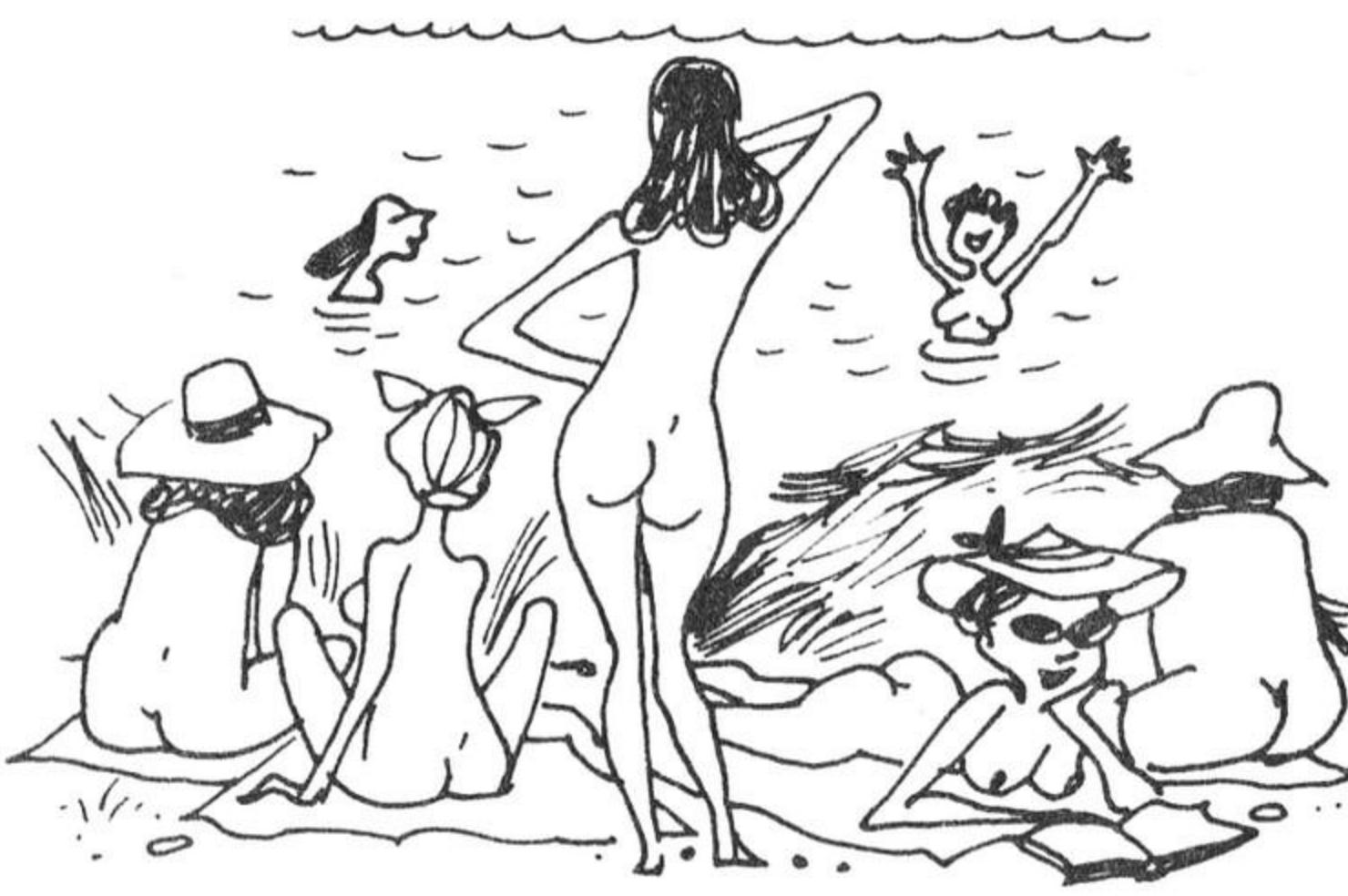
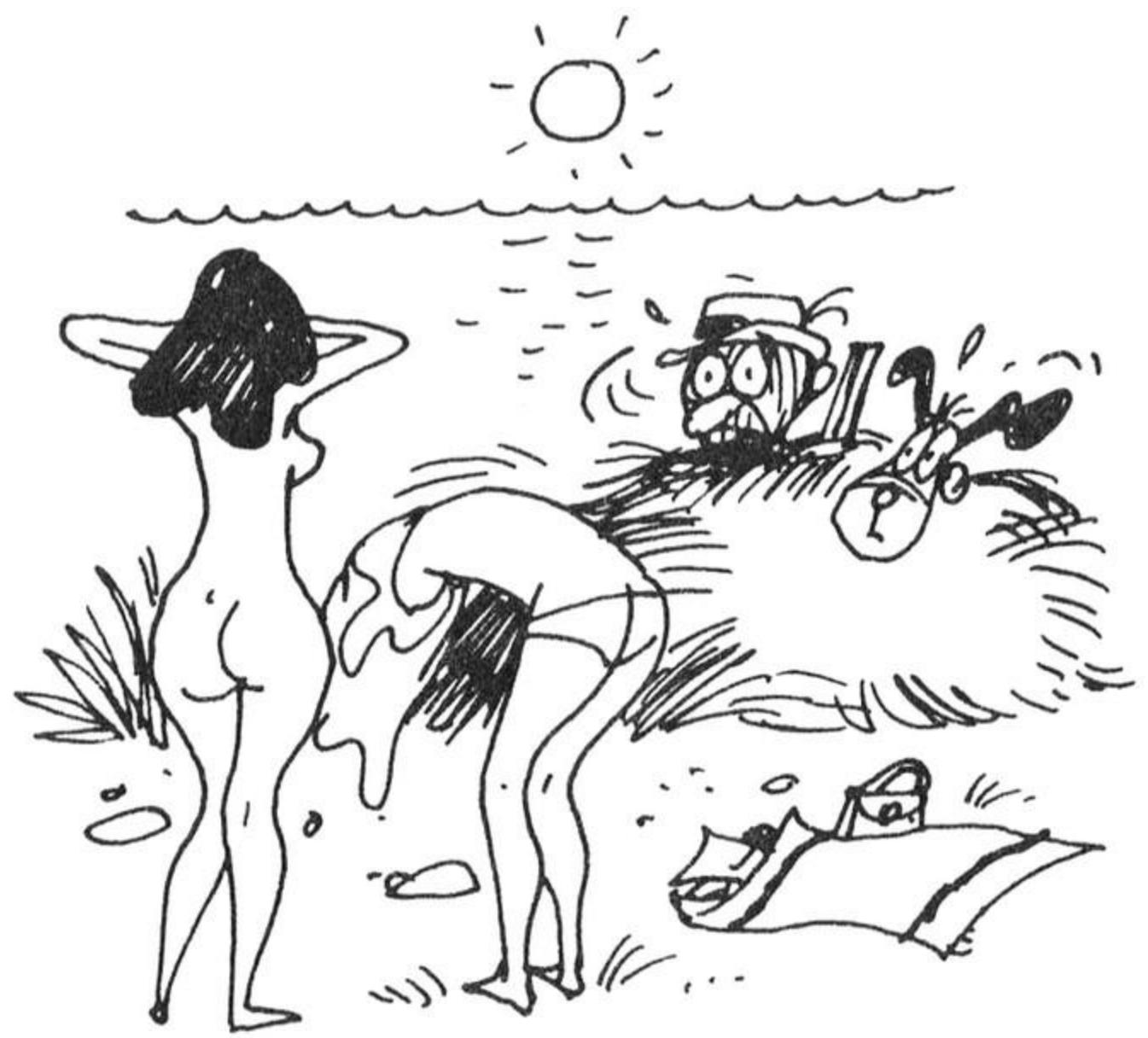
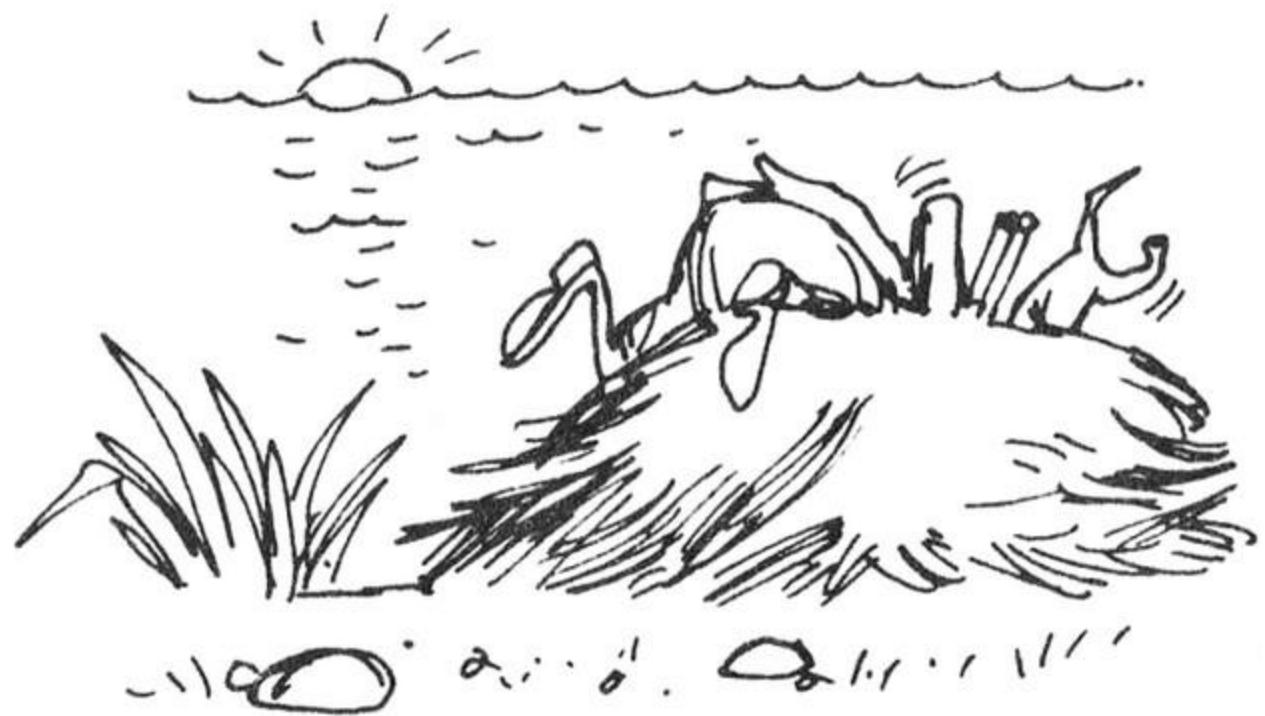

59

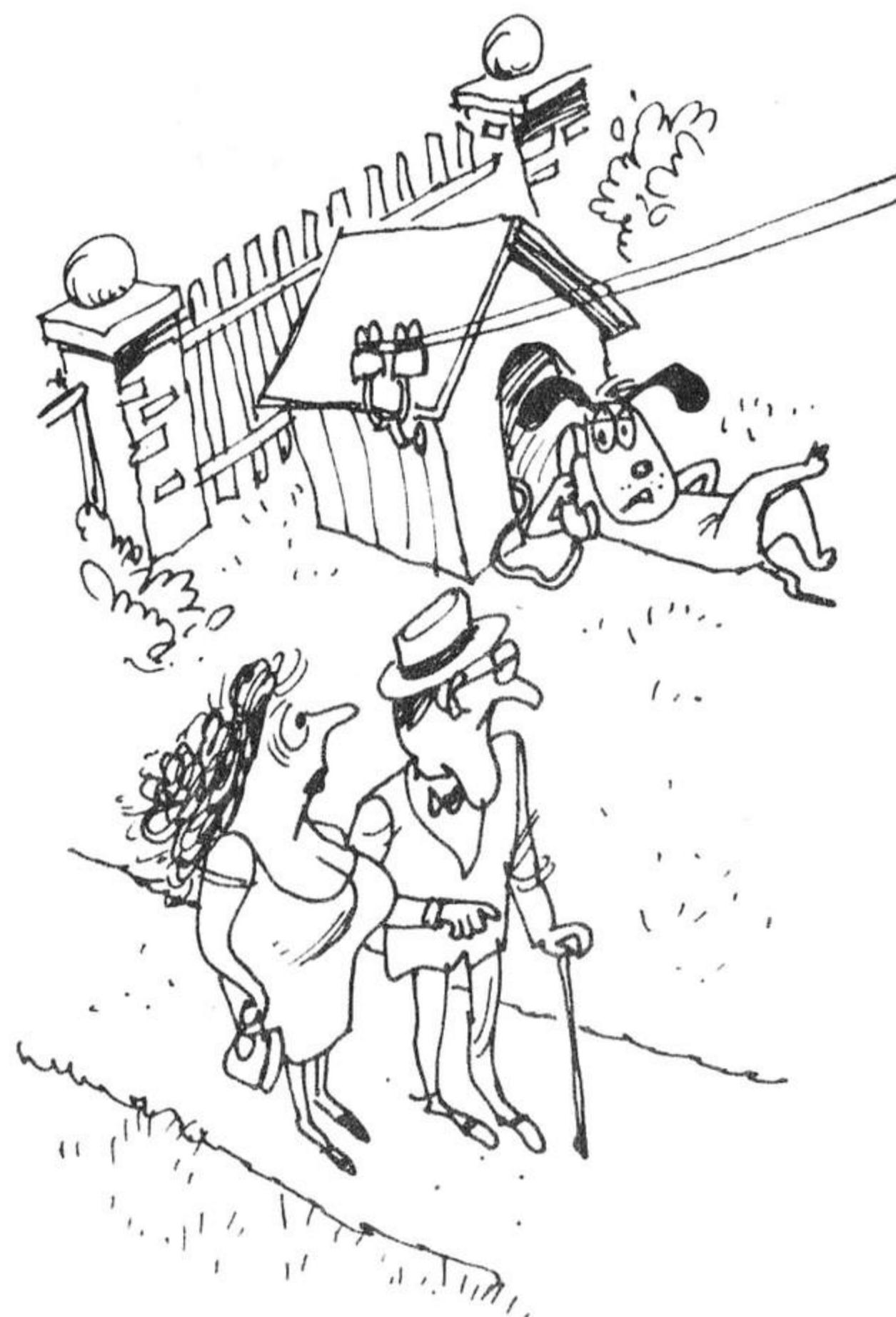
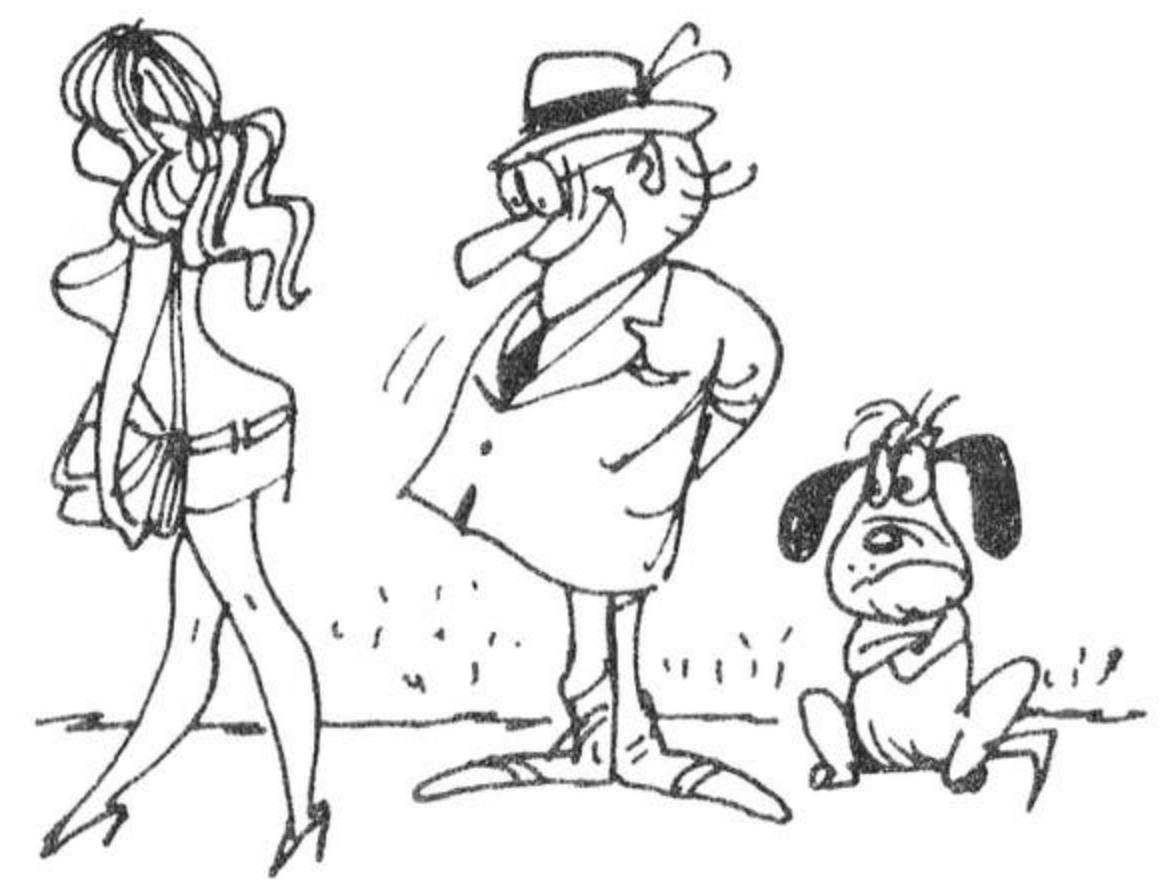

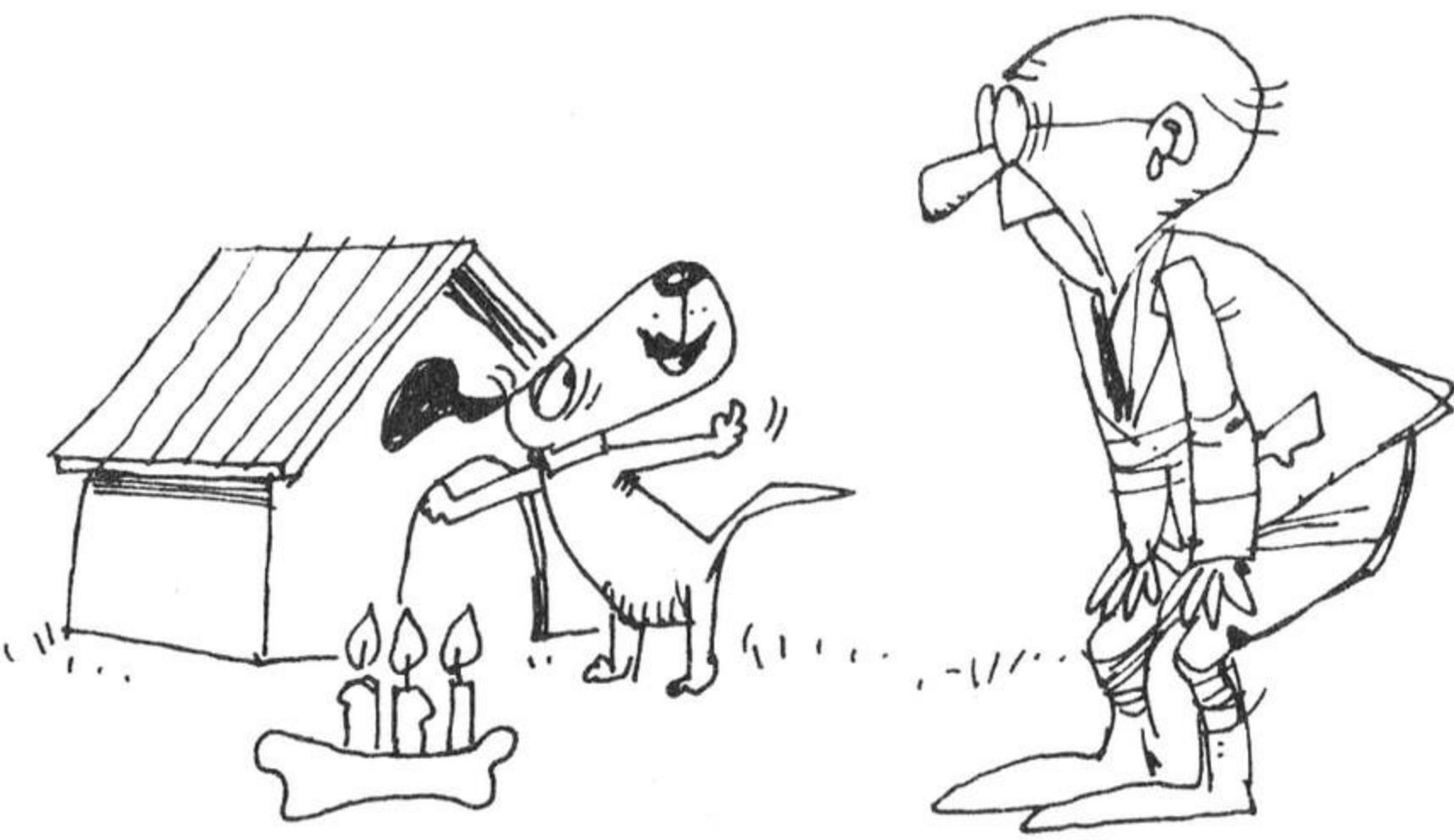
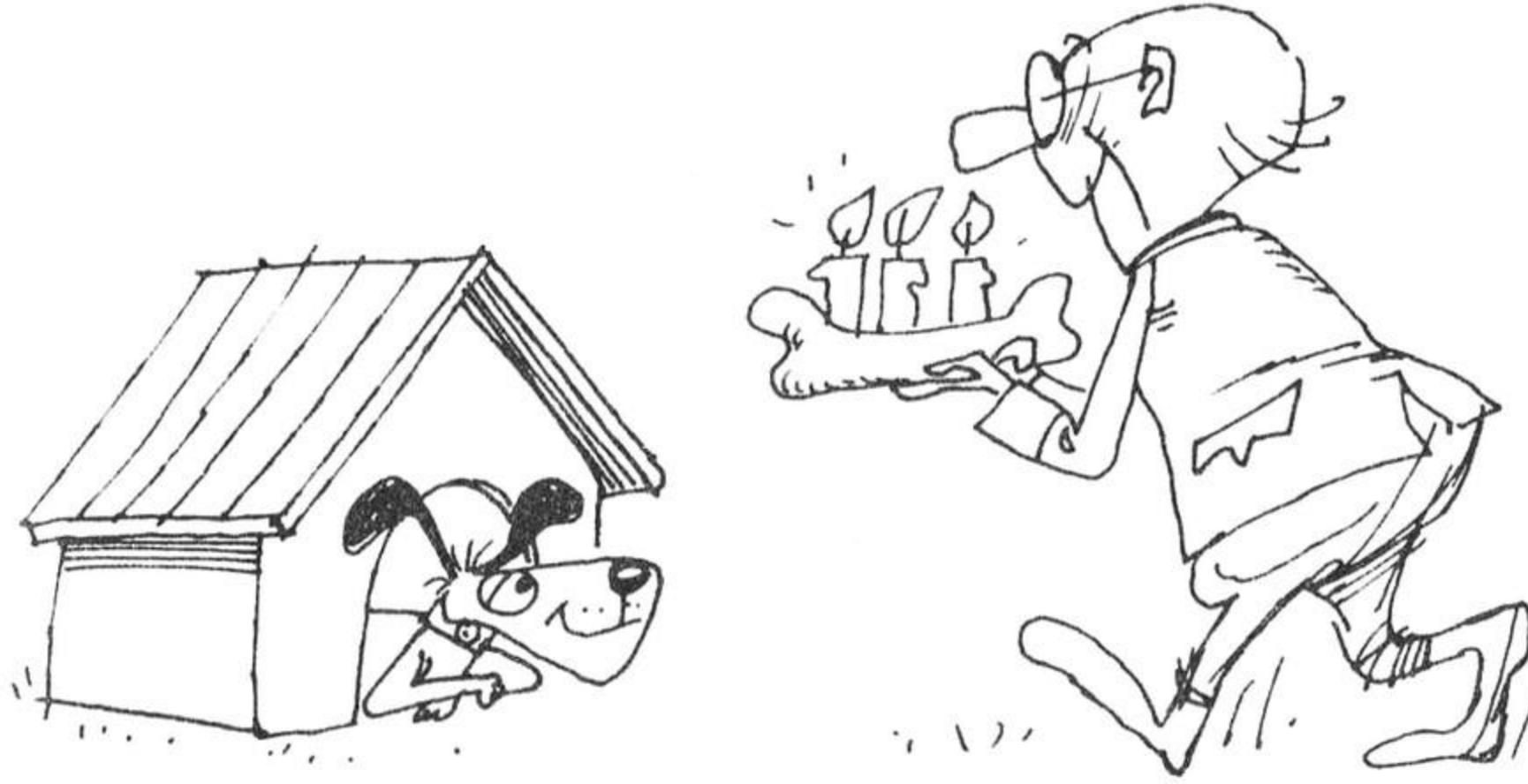
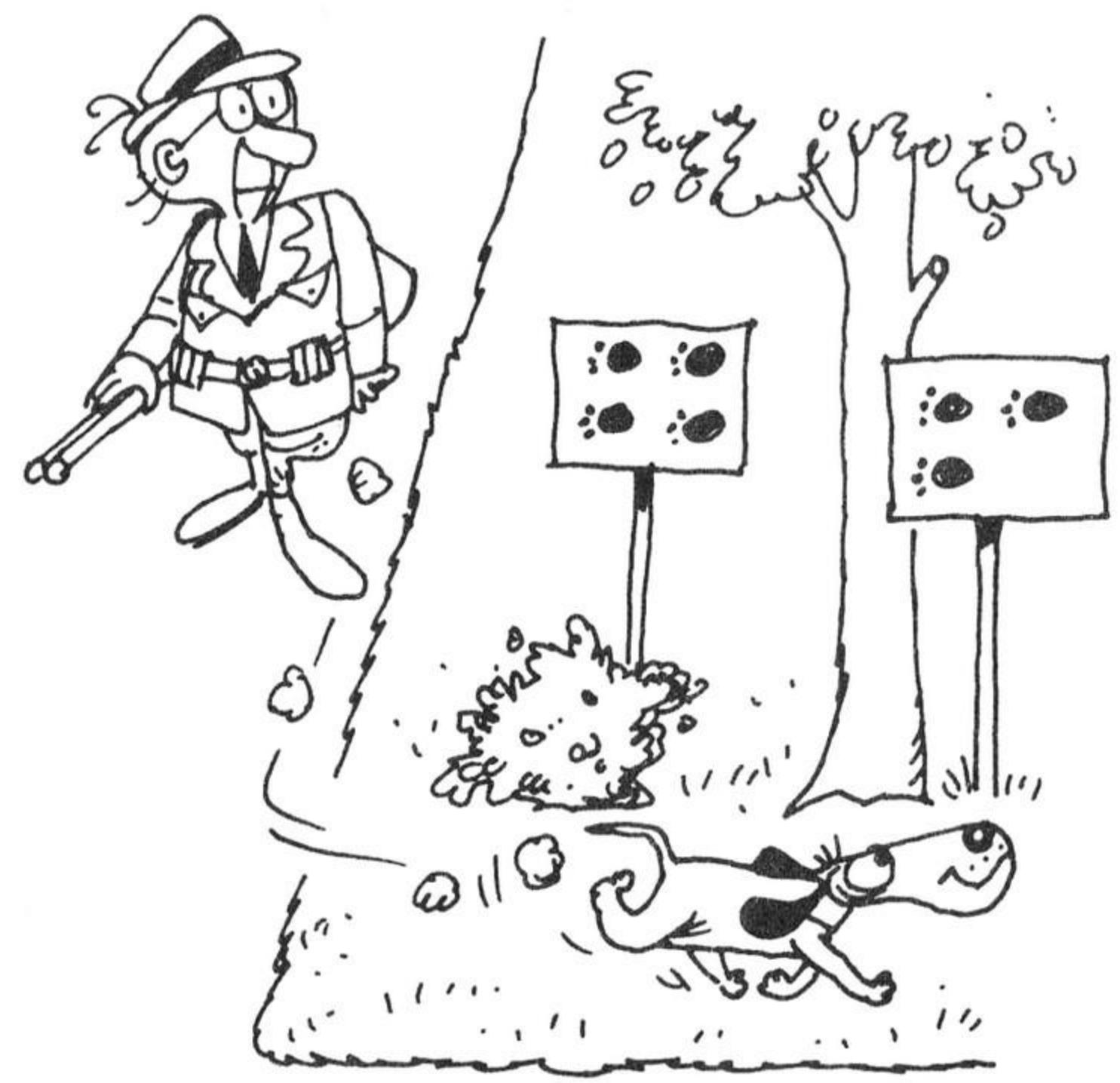

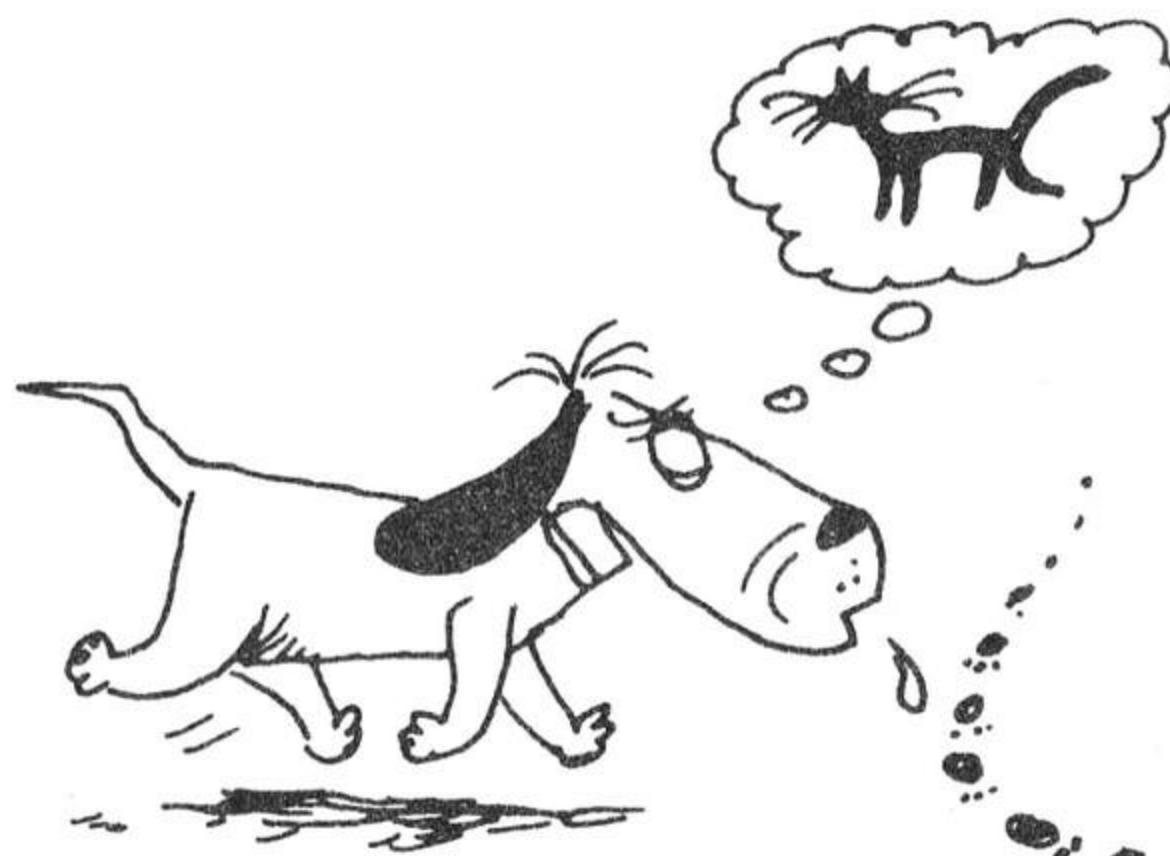
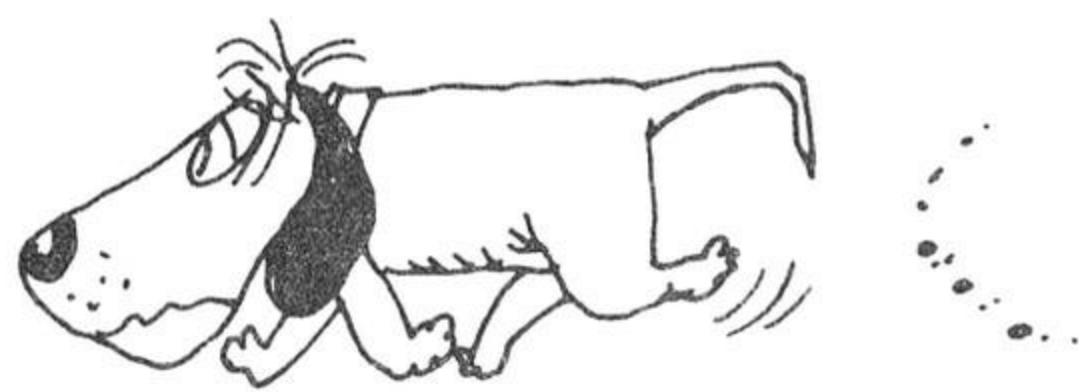

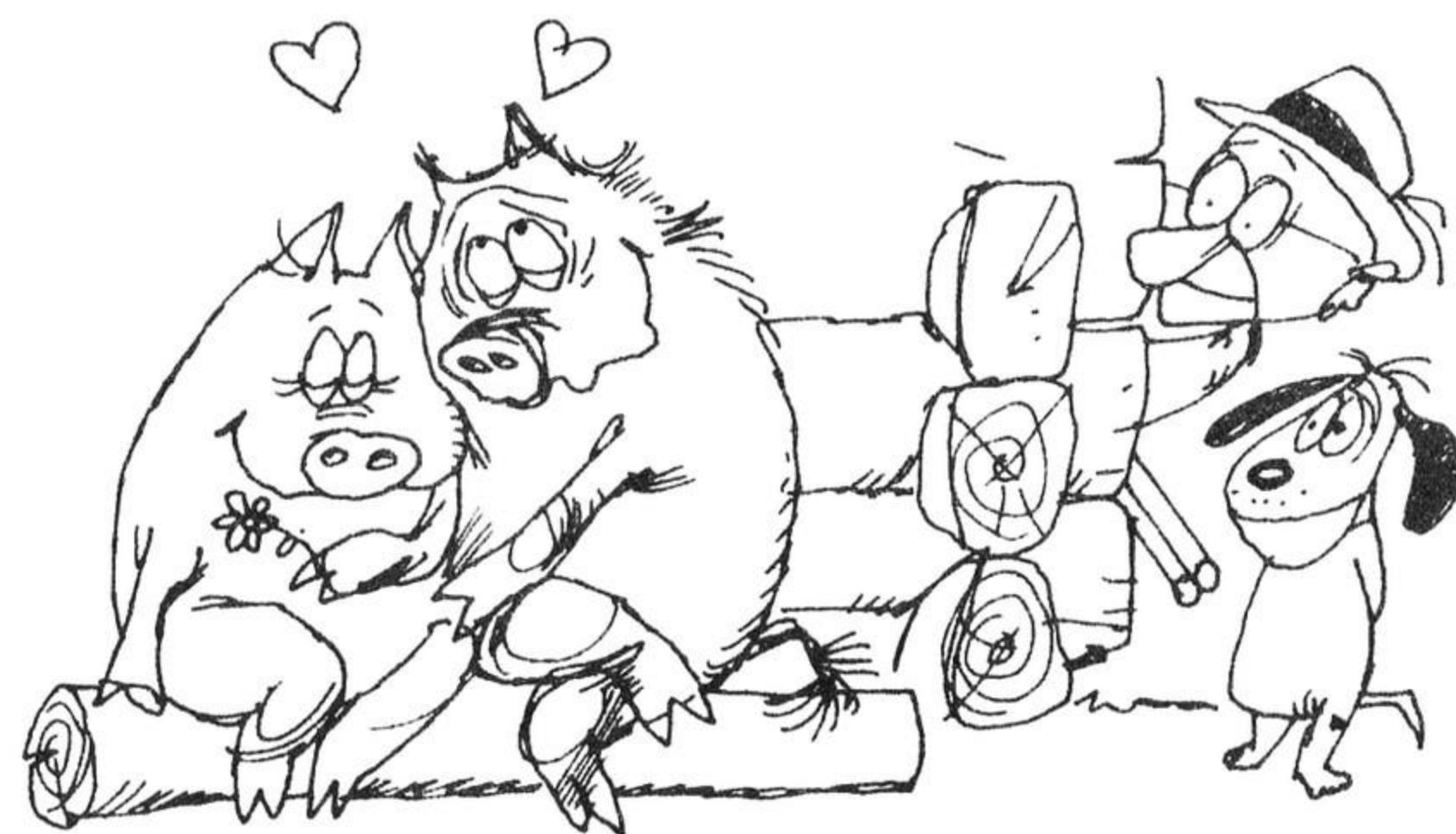

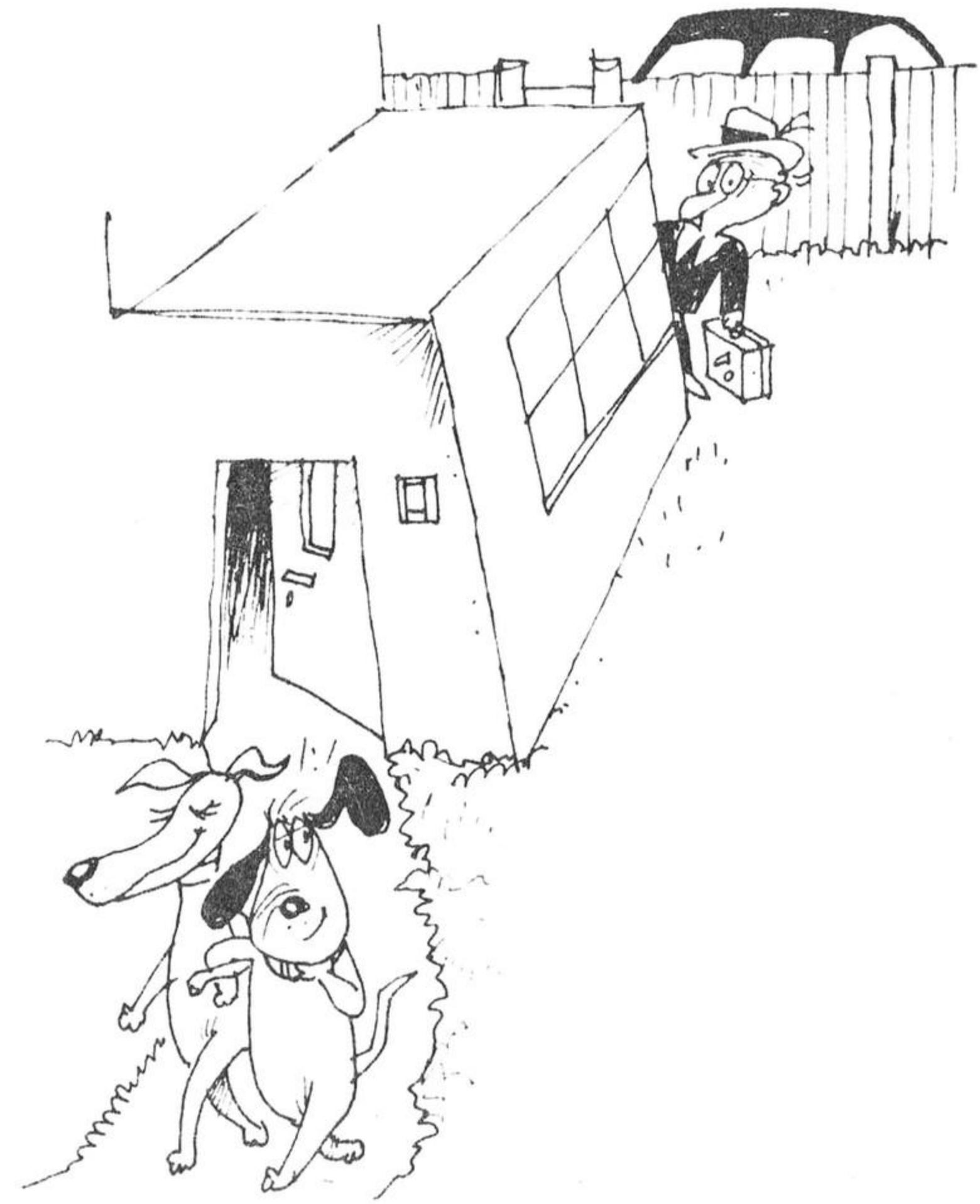

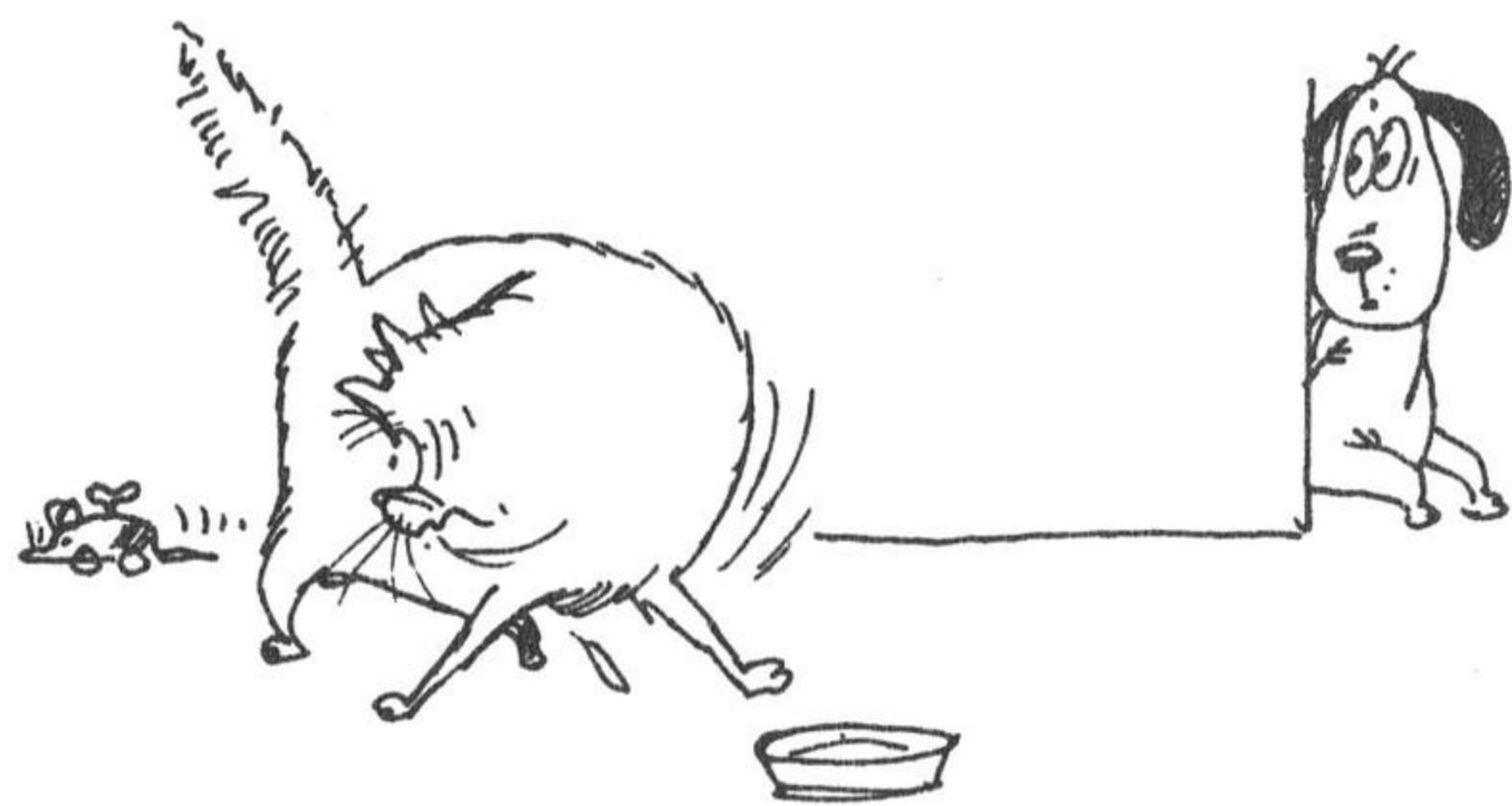

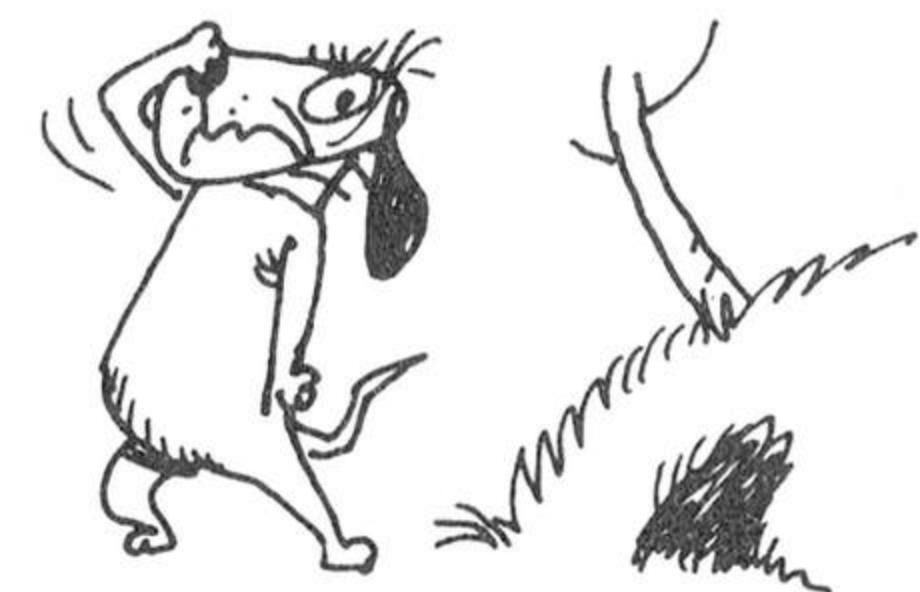
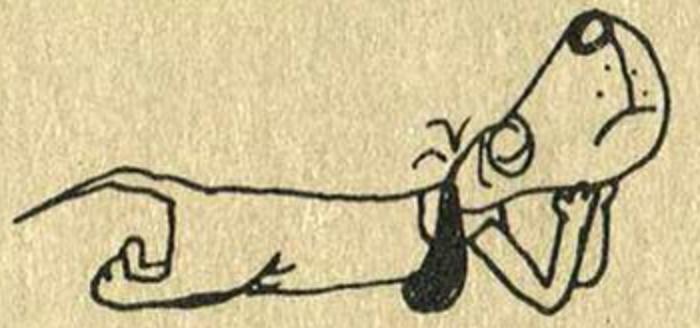

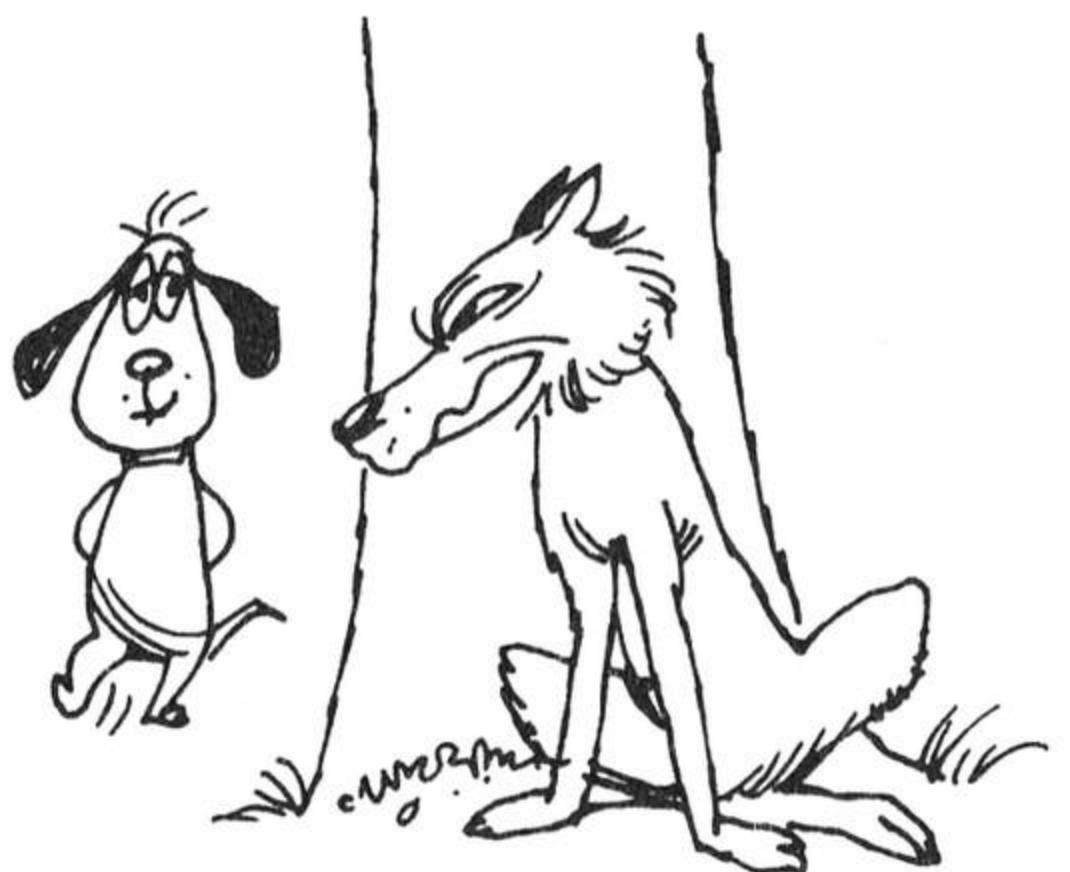

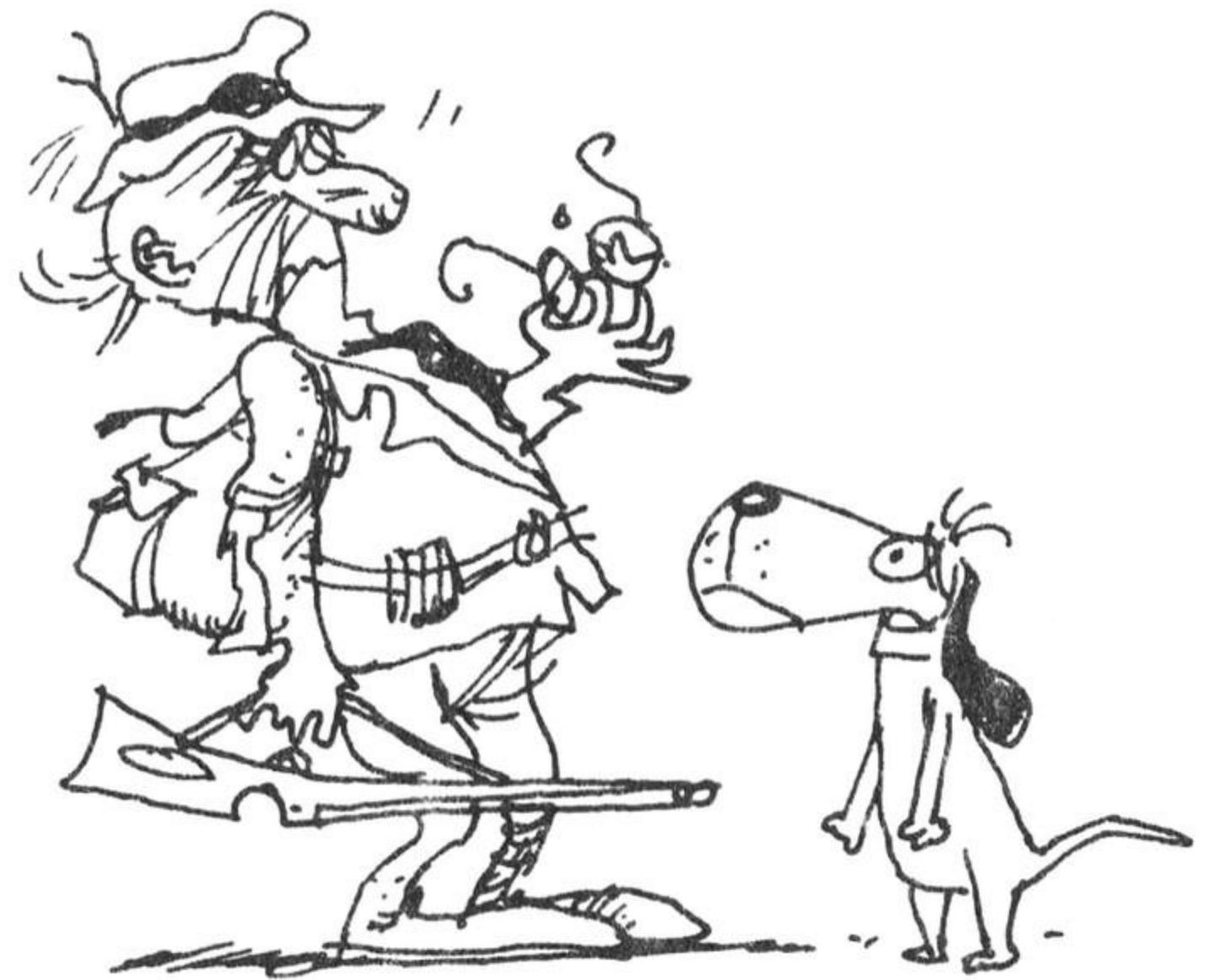

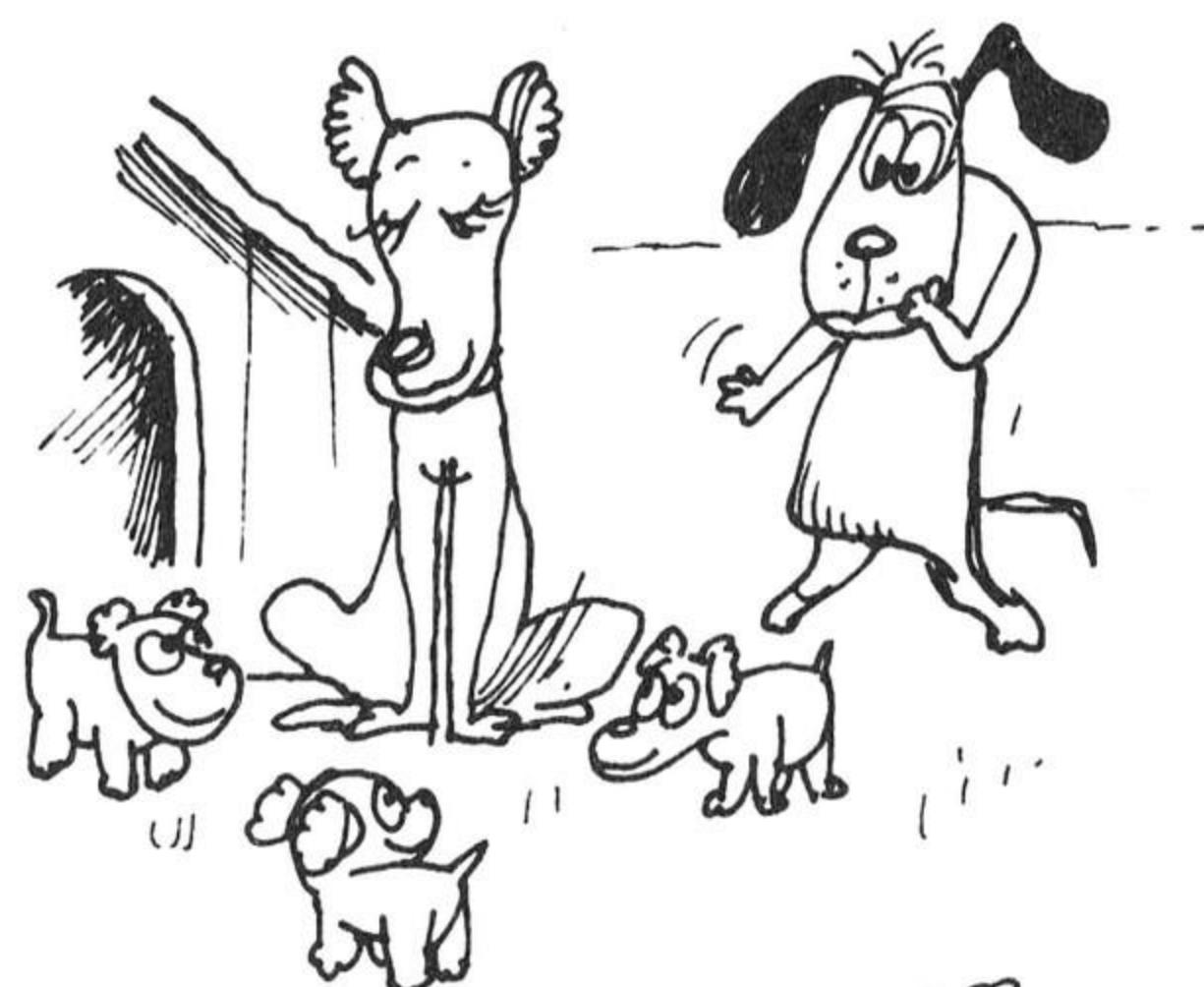
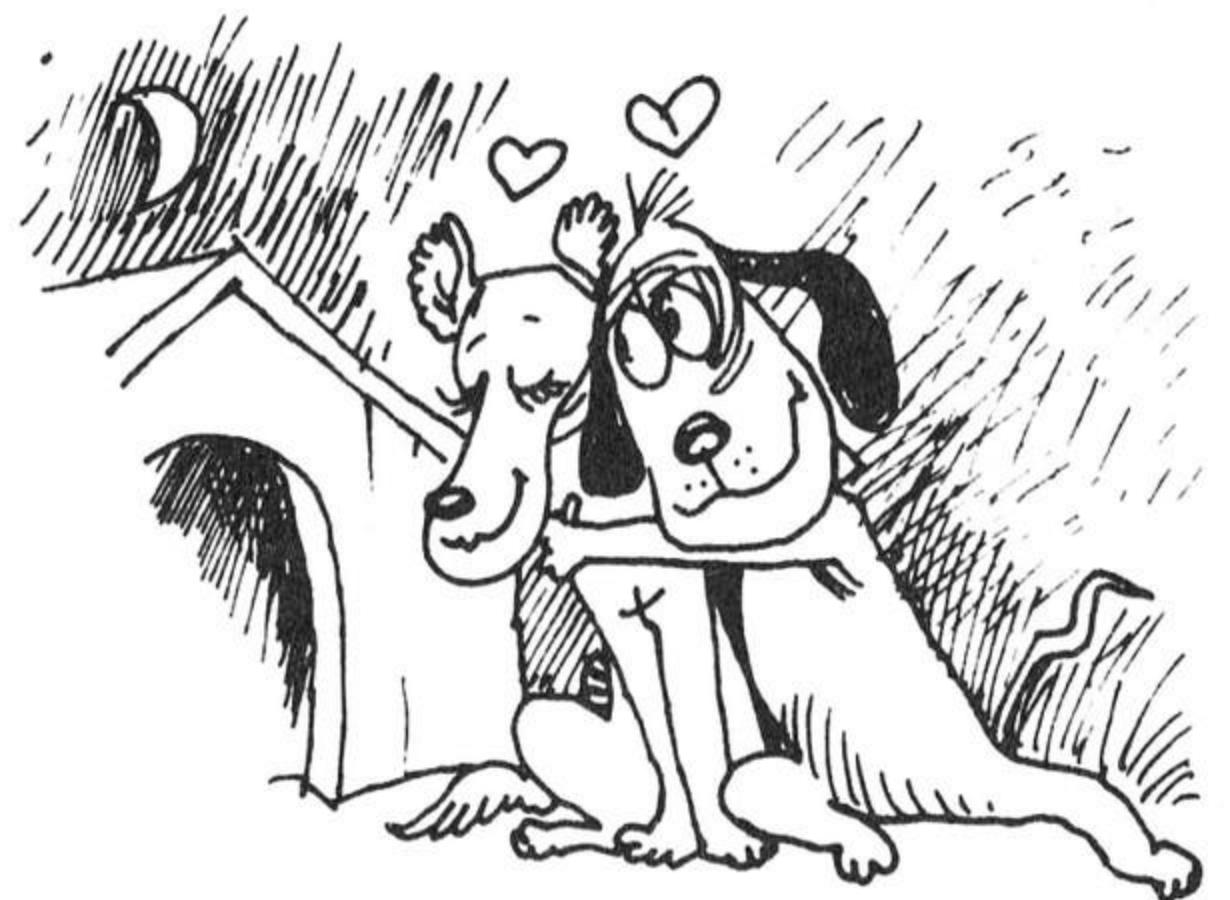

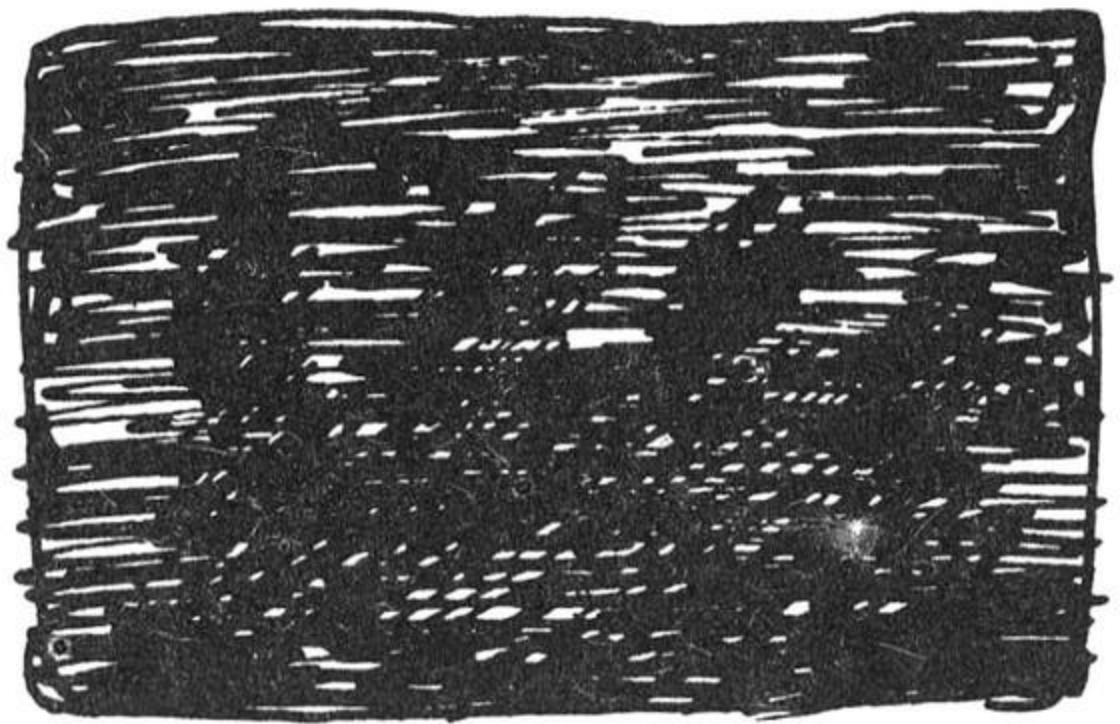

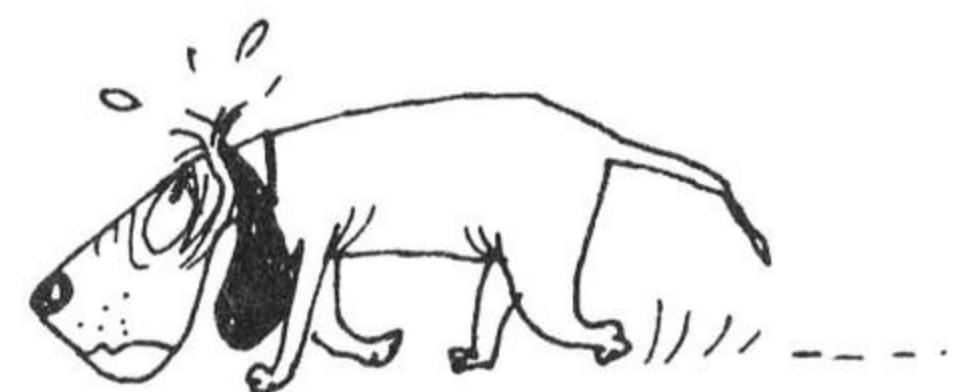
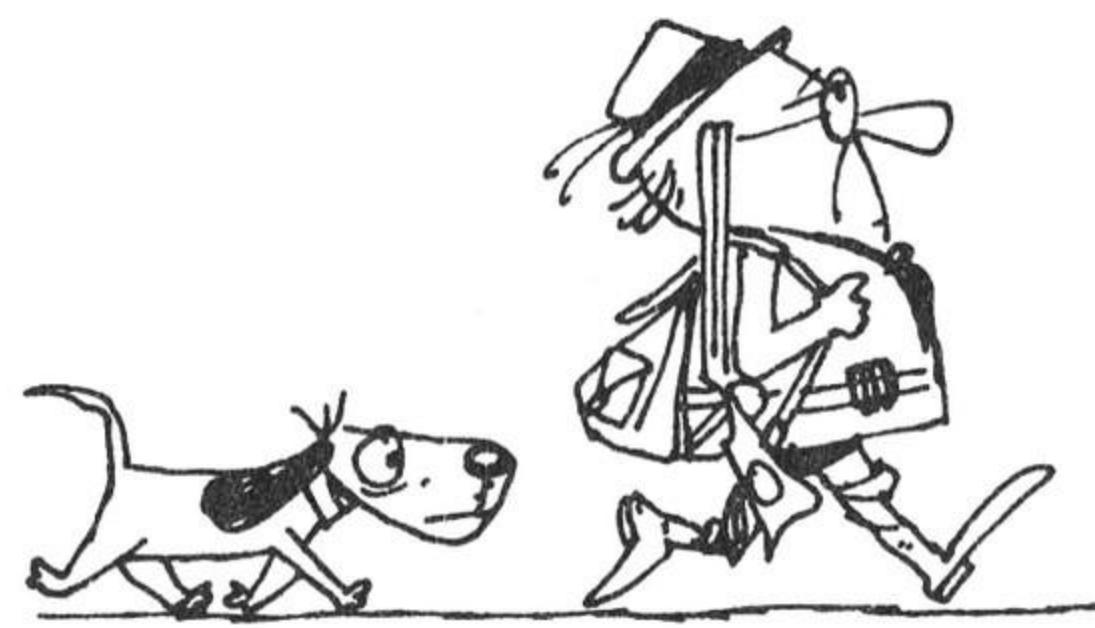

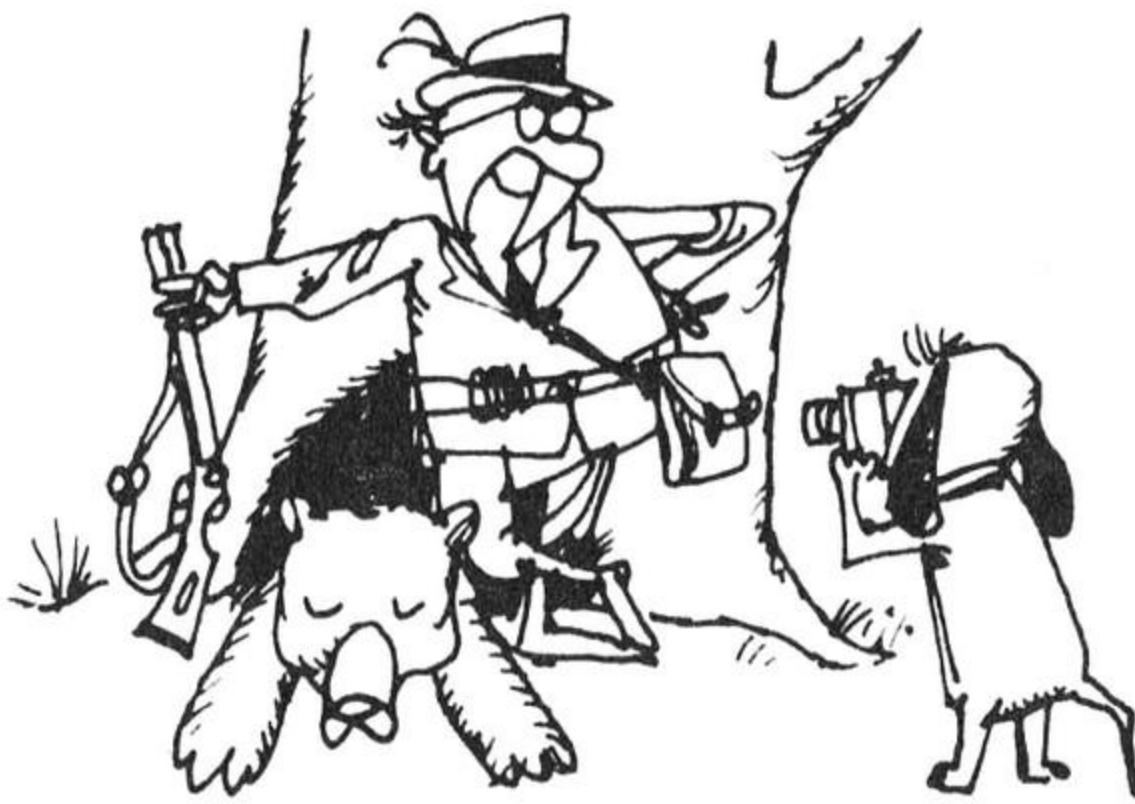
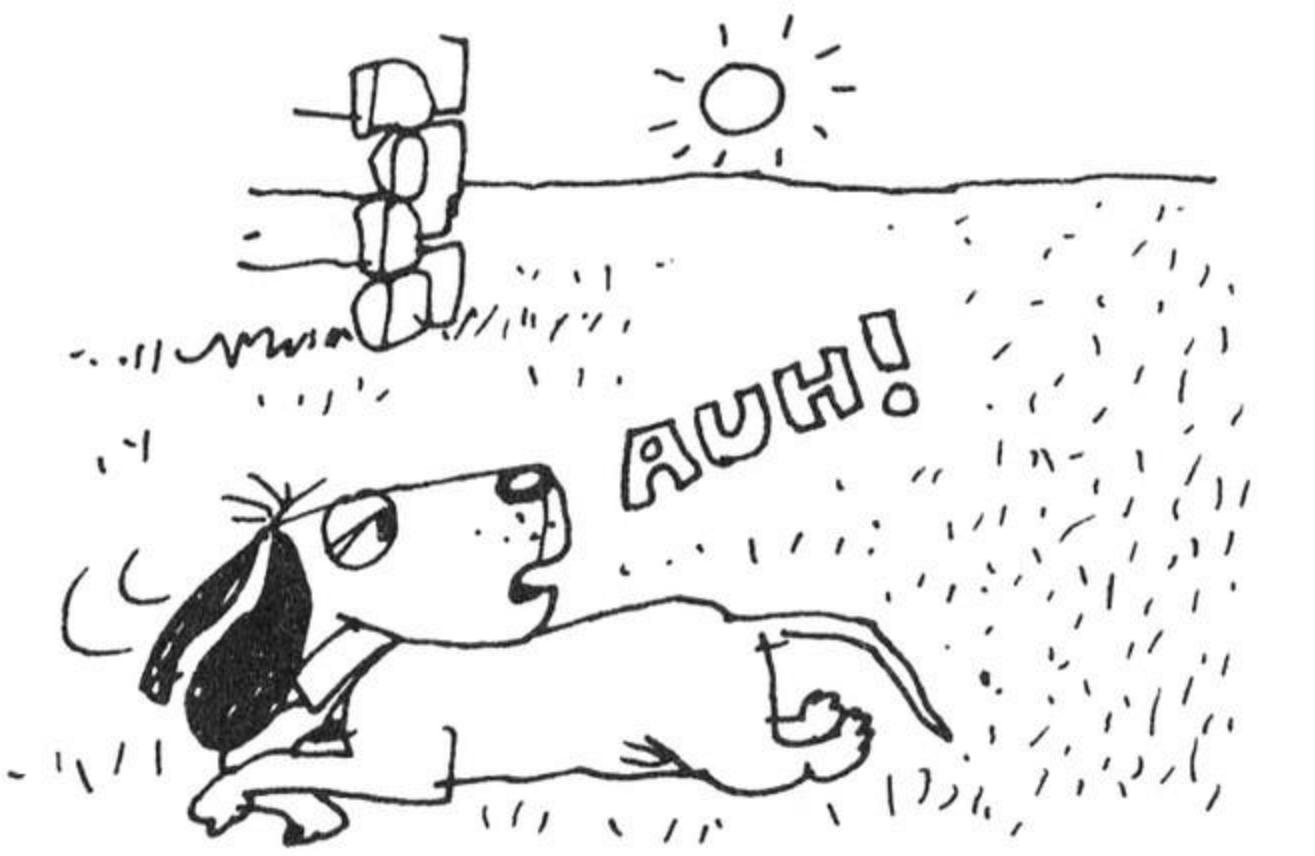
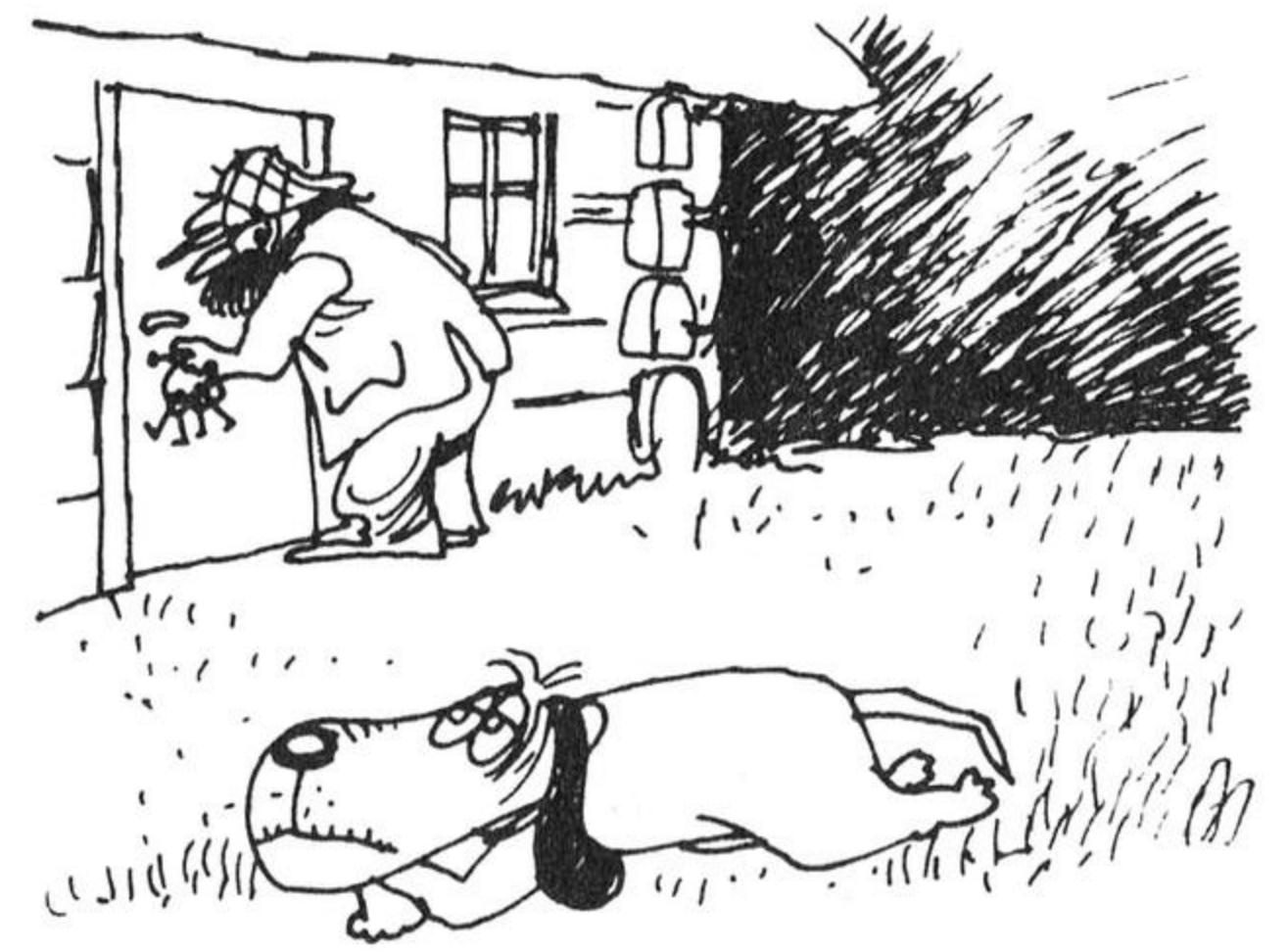

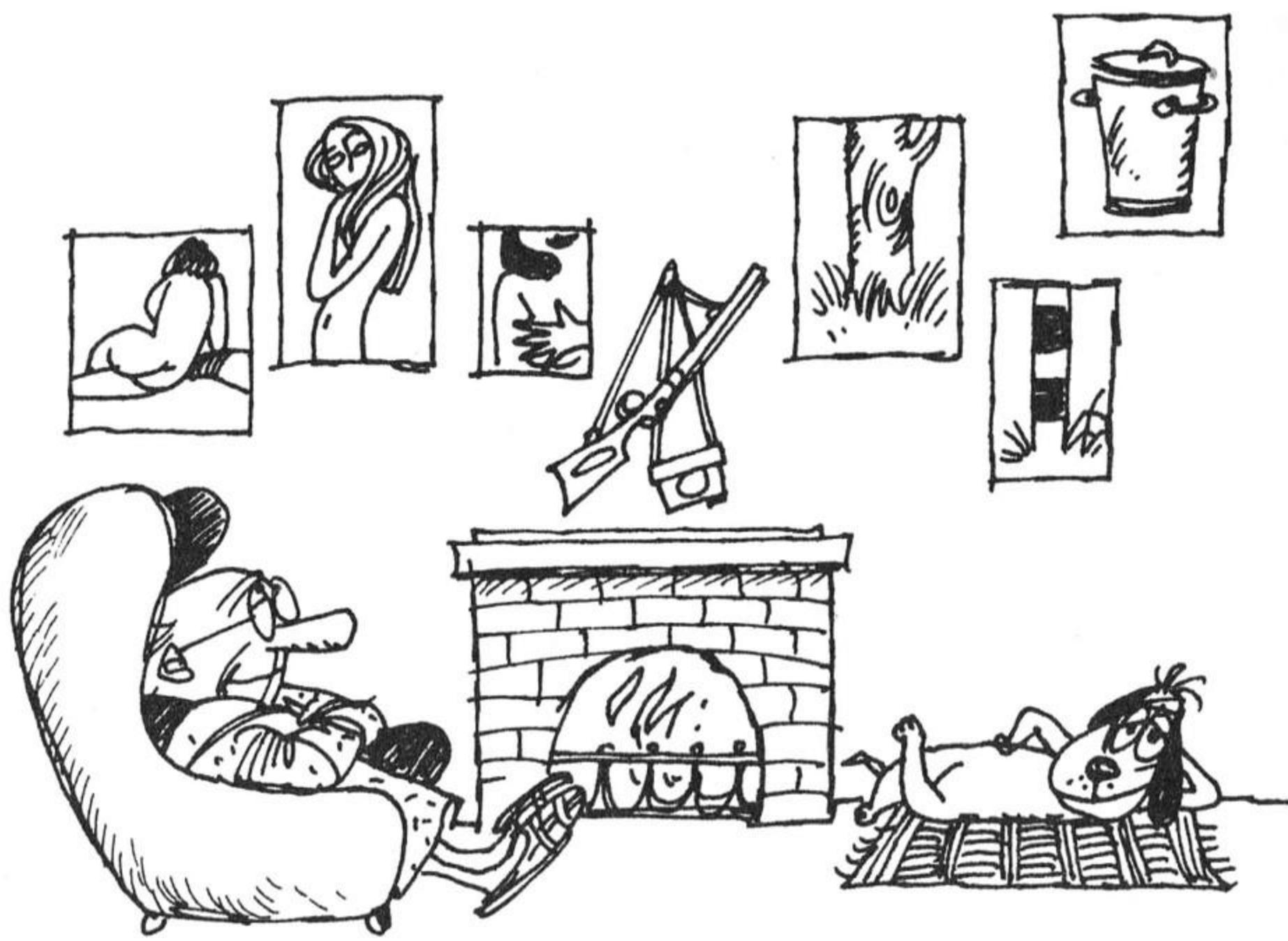

EDGAR VALTER – käesoleva raamatu autor

sündinud 1929. aastal
põline tallinlane
elukutselt kunstnik-naljamees
koera- ja inimpsühholoogia hea tundja
populaarne laste- ja noorsooraamatute illustreerija
pilalehe „Pikker“ järjekindel kaasautor
abielus
lapsi ei ole – koer oli
hobi – maalimine
varem ilmunud karikatuurikogumikke:
„Kaugel naljast“ (1961)
„Karikatuurid“ (1965)
„Pildiraamat koolijärikutele“ (1970)
Leipzigi messi kolme diplomi kavaler
esinenud näitustel maailma paljudes paikades
autor on vormis ja töötahteline
Peatse kohtumiseni!

ЭДГАР ВАЛЬТЕР — автор этой книги

Родился в 1929 году

Коренной таллинец

По профессии карикатурист

Знаток собачьей и человеческой психологии

Широко известен как иллюстратор книг для детей и юношества

Постоянный сотрудник юмористического журнала «Пиккер»

Женат

Детей нет, собака была

Хобби — занятия живописью

Ранее вышедшие сборники карикатур:

«Далеко не шутка» (1961)

«Карикатуры» (1965)

«Картинки для послешкольного возраста» (1970)

На Лейпцигской ярмарке получил три диплома

Известен во многих уголках земного шара

Автор находится в хорошей форме и полон энергии

До скорой встречи!

EDGAR VALTER — author of this book

born in 1929

permanent resident of Tallinn

artist and cartoonist by profession

well-versed in canine and human psychology

popular children's books illustrator

regular contributor to the satirical paper "Pikker"

married

hobby — painting

has published the collections of caricatures:

It's No Laughing Matter (1961)

Satirical Drawings (1965)

Picture-book for Adults (1970)

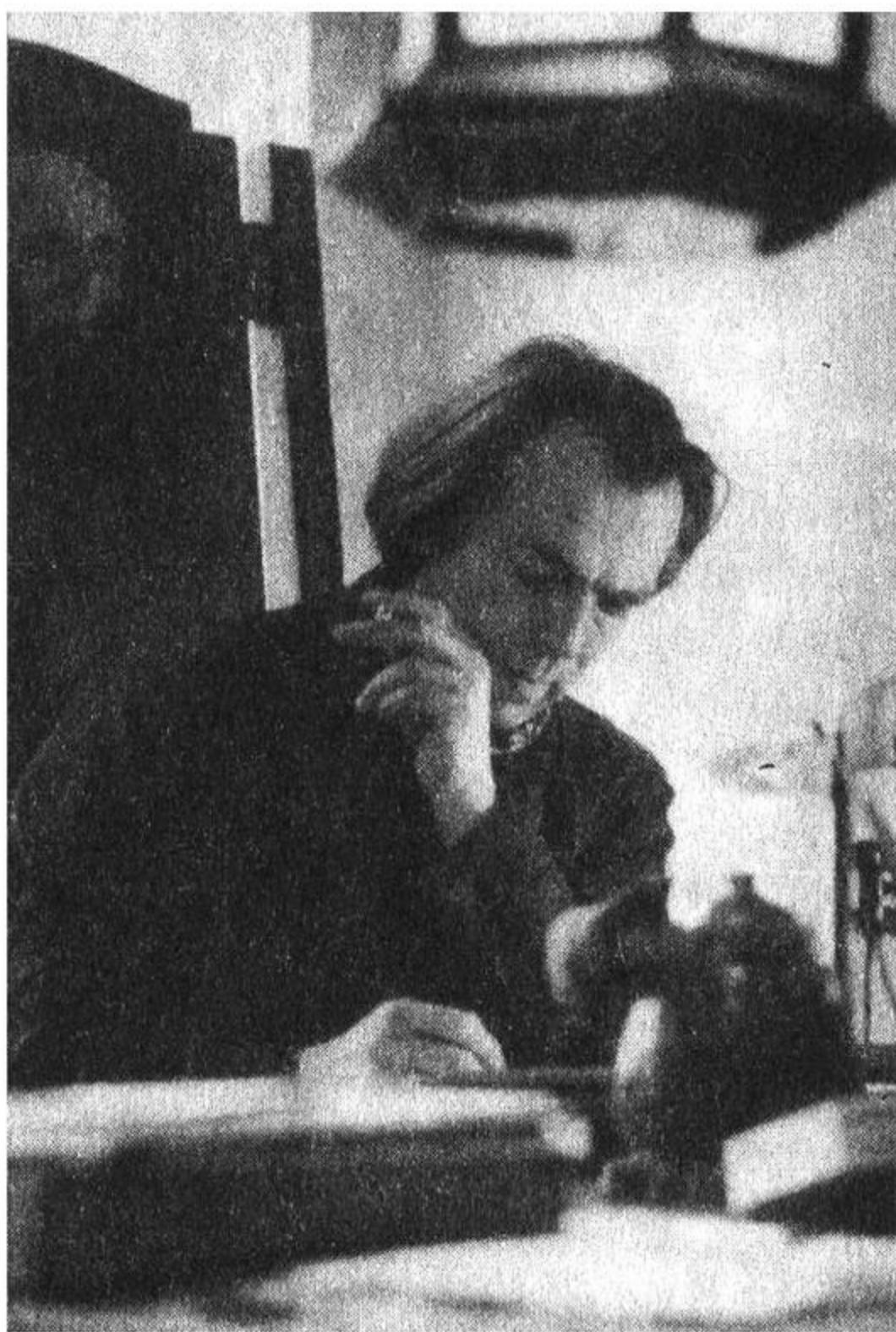
awarded with three diplomas of the Leipzig Fair

has exhibited his cartoons in many countries of the world

at present in good health and full of new ideas

Au revoir!

*** * ***

EDGAR VALTER — Verfasser des vorliegenden Buches

geboren im Jahre 1929

uralter Tallinner

von Beruf — Künstler-Spaßvogel

guter Kenner der Hunde- und Menschennatur

populärer Illustrator von Kinder- und Jugendbüchern

folgerichtiger Mitverfasser der satirischen Zeitschrift „Pikker“

verheiratet

hobby — Malerei

früher veröffentlichte Karikaturensammlungen:

Weit vom Scherz (1961)

Karikaturen (1965)

Ein Bilderbuch für Erwachsene (1970)

Inhaber von drei Diplomen der Leipziger Messe

bekannt in mehreren Erdteilen durch Ausstellungen

in guter Form und vollem Arbeitsschwung

Auf baldiges Wiedersehen!

EDGAR VALTER – tämän kirjan tekijä

syntynyt vuonna 1929

paljasjalkainen tallinnalainen

ammatiltaan taiteilija-humoristi

hyvä koiran ja ihmisen sielunelämän tuntija

tunnettu lasten- ja nuorisokirjojen kuvittaja

Pikker-pilalehden uskollinen avustaja

naimisissa

lapsia ei ole – koira oli

hobby – taidemaalaus

qikaisemmin ilmestyneitä pilakuvakirjoja

Leikki kaukana (1961)

Karikatyrit (1965)

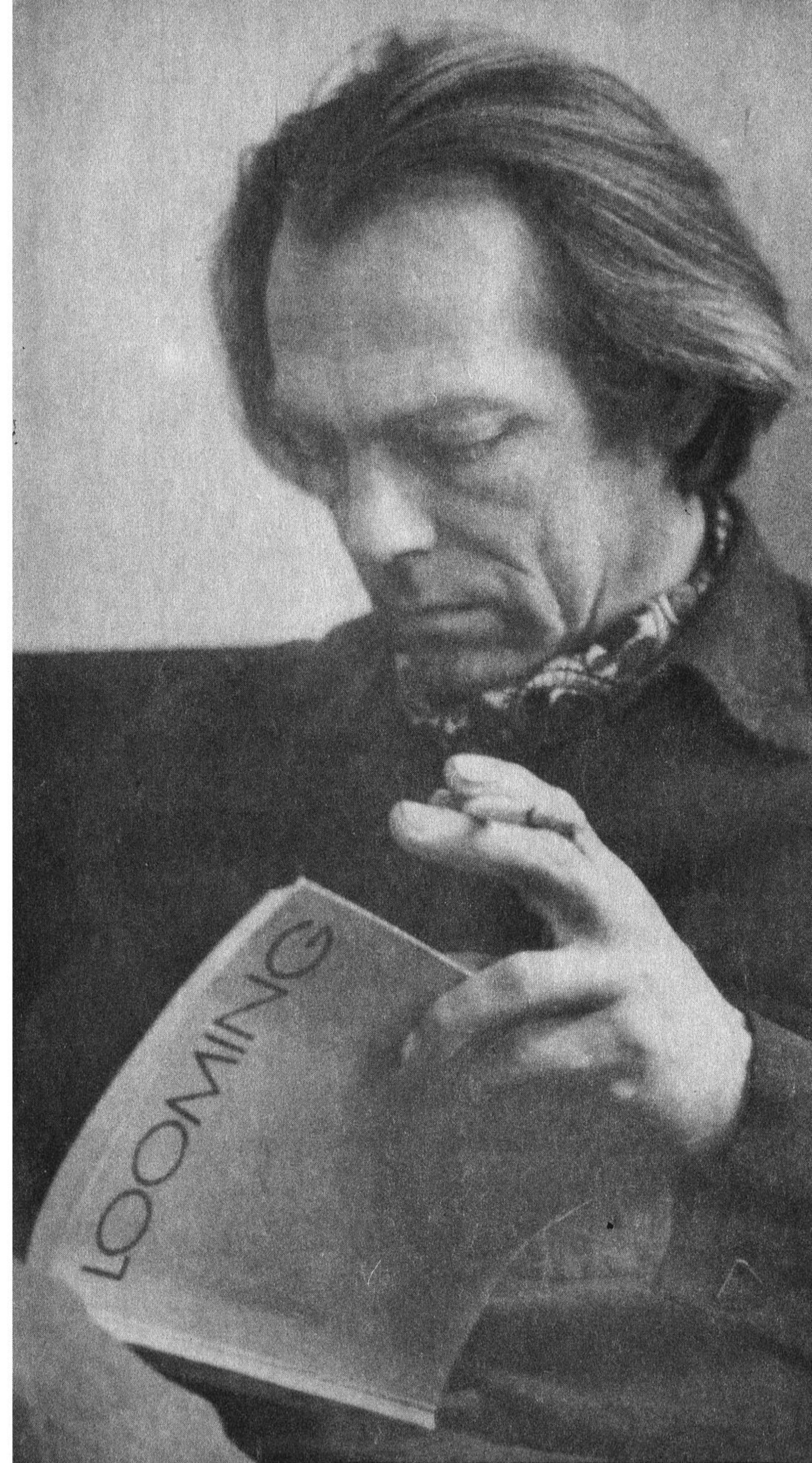
Kuvakirja aikuisille (1970)

Leipzigin messujen kolmen diplomin kavaljeeri

tunnettu maailman useissa paikoissa näyttelyjen kautta

kunto ja työnhalu mainiot

Pikaisiin näkemiin!

7 E
V 17

8-1-2 © Kirjastus „Perioodika“, Tallinn 1974

Эдгар Адольфович Вальтер. **МЕМУАРЫ ОХОТНИЧЬЕГО ПСА.** На эстонском, русском, английском, немецком и финском языках. Художник-оформитель Х. Хийбус. Издательство «Периодика», Таллинн. Toimetaja E. Noot. Kunstiline toimetaja H. Hiibus. Tehniline toimetaja H. Rannaväli. Korrektor A. Velman. Laduda antud 11. X 1973. Trükkida antud 6. XII 1973. Paber 54×84/16. Trükipoognaid 8,0. Tingtrükipoognaid 6,72. Arvestuspoognaid 3,85. Trükiarv 60 000. MB-07700. Kirjastus „Perioodika“, Tallinn, Pikk tn. 40. Tellimuse nr. 1128. Trükikoda „Oktoober“, Tallinn, Kreutzwaldi 24. Hind 53 kop.